Johannes evangelium

studiehefte

Introduksjon

Med mindre et menneske kommuniserer med deg gjennom tale, fakter eller ansiktsuttrykk, er det umulig for deg å bli kjent med ham eller henne. Hva som foregår under hudens maske, vil for alltid være et mysterium for deg.

Også Gud var et mysterium før Han brøt tausheten. Han talte én gang, og hele skaperverket ble til - fjerne himmellegemer, hav, hvaler, giraffer, orkideer og biller. Han talte igjen, sier Johannes, og denne gangen tok Ordet form av et menneske, Jesus Kristus. Johannes' evangelium forteller historien om dette Ordet som «ble kjøtt».

Annerledes enn andre evangelier

Det er tydelig allerede fra de første få avsnittene at Johannes brøt skarpt med stilen til Matteus, Markus og Lukas. De andre evangelieforfatterne fokuserte på hendelser, og fulgte Jesus gjennom livlige markedsplasser og landsbyer. Til forskjell fra dem tok Johannes for gitt at leserne kjente de grunnleggende fakta om Jesus. I stedet for å fokusere på fakta, grublet han over den dypere meningen ved det Jesus hadde sagt og gjort. Johannes' evangelium gir inntrykk av å være skrevet under et stort, skyggefullt tre av en forfatter som hadde rikelig med tid til refleksjon.

I første setning framhever Johannes Kristi natur. Det er ingen julescener her: ingen stall, hyrder eller vise menn. Johannes forteller ingenting om Jesu barndom og ungdomstid. Han presenterer Ham som den voksne Guds Sønn. Etter en velformulert prolog forteller boken hvordan døperen Johannes ydmykt viser til Jesus, «Han ... som jeg ikke er verdig til å løse sandalremmen for.» (1:27)

Jesus sendt med et oppdrag

Johannes samler vignetter fra mer enn tjue dager i Jesu liv, og arrangerte dem slik at de framstiller en Messias som «vet hvor Jeg kommer fra og hvor Jeg går.» (8:14) Jesus var ikke bare «et menneske som ramlet ned på jorden», men Guds Sønn, utsendt for å gjøre Faderens gjerning. Hans gjentatte henvisning til «Ham som sendte Meg» gir rytme og tonefall til boken.

I følge Johannes tok Kristus del i den opprinnelige skapelsesakten. Men senere ble Han sendt til verden som Ordet, summen av alt Gud ønsket å si. Gud talte på den eneste måten vi virkelig kunne forstå: ved å bli én av oss.

Hvordan lese Johannes' evangelium

Nye kristne vender seg ofte til Johannes' evangelium fordi det så tydelig setter ord på troens grunnleggende sannheter. Jesus beviser hvem Han er, stiller diagnose for menneskehetens problem og beskriver rett ut hva som er nødvendig for omvendelse. Du vil høyst sannsynlig gjenkjenne kjente vers og uttrykk i denne bemerkelsesverdige boken (som Jesu «Jeg Er»-utsagn).

Johannes valgte ut sju tegn eller mirakler (fem av dem gjengis ikke noe annet sted) og bygde en historie rundt dem. Når du leser Johannes' evangelium, merk deg hvordan forfatteren vever sammen historien sin og dens mening. Johannes er ikke først og fremst opptatt av å relatere hendelser - han er opptatt av å tolke dem.

Se nærmere på tilhørerne som Jesus henvender seg til. Taler Han til disiplene sine? Til motstanderne sine? Til de store skarene? Han behandler hver tilhørerskare forskjellig.

Denne studiekommentaren er hentet fra StudentBibelen.

Johannes 1

Det evige Ord ble kjød

1 I begynnelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud. 2
Han var i begynnelsen hos Gud. 3 Alt er blitt til ved ham, og uten ham
er ikke noe blitt til av alt som er blitt til. 4 I ham var liv, og livet var men-
neskenes lys. 5 Og lyset skinner i mørket, og mørket tok ikke imot det. 6
En mann sto fram, utsendt av Gud. Hans navn var Johannes.

7 Han kom for å vitne. Han skulle vitne om lyset, for at alle skulle
komme til tro ved ham. 8 Han var ikke lyset, men han skulle vitne om
lyset. 9 Det sanne lys, som opplyser hvert menneske, var i ferd med å
komme til verden. 10 Han var i verden, og verden er blitt til ved ham, og
verden kjente ham ikke. 11 Han kom til sitt eget, og hans egne tok ikke
imot ham. 12 Men alle dem som tok imot ham, dem ga han rett til å bli
Guds barn, de som tror på hans navn. 13 De er ikke født av blod, heller
ikke av kjøds vilje, heller ikke av manns vilje, men av Gud. 14 Og Ordet
ble kjød og tok bolig iblant oss. Og vi så hans herlighet, en herlighet
som den en enbåren Sønn har fra sin Far, full av nåde og sannhet.

Døperen Johannes' vitnesbyrd

15 Johannes vitner om ham og roper: Det var om ham jeg sa: Han som
kommer etter meg, er kommet foran meg, fordi han var før meg.

16 For av hans fylde har vi alle fått, og det nåde over nåde. 17 For
loven ble gitt ved Moses, nåden og sannheten kom ved Jesus Kristus.
18 Ingen har noensinne sett Gud. Den enbårne Sønn, som er i Faderens
favn, han har forklart ham. 19 Dette er Johannes' vitnesbyrd, da judeer-
ne sendte prester og levitter fra Jerusalem for å spørre ham: Hvem er
du?

20 Da bekjente han og nektet ikke, han bekjente: Jeg er ikke
Messias. 21 Og de spurte ham: Hvem er du da? Er du Elia? Og han sier:
Det er jeg ikke. Er du profeten? Og han svarte: Nei. 22 Da sa de til ham:
Hvem er du? - så vi kan gi dem svar som har sendt oss. Hva sier du om
deg selv? 23 Han sa: Jeg er en røst av en som roper i ørkenen: Gjør Her-

rens vei jevn, som profeten Jesaja har sagt. 24 De som var utsendt, var fariseere. 25 Og de spurte ham og sa til ham: Hvorfor døper du da, når du ikke er Messias og heller ikke Elia eller profeten? 26 Johannes svarte dem: Jeg døper med vann, men midt iblant dere står den dere ikke kjenner, 27 han som kommer etter meg, han som jeg ikke er verdig til å løse skoremmen for. 28 Dette hendte i Betania på den andre siden av Jordan, der Johannes døpte. 29 Dagen etter ser han Jesus komme til seg, og sier: Se der Guds lam, som bærer bort verdens synd!

30 Det var om ham jeg sa: Etter meg kommer en mann som er kommet foran meg, fordi han var før meg. 31 Og jeg kjente ham ikke. Men for at han skulle åpenbares for Israel, derfor er jeg kommet og døper med vann. 32 Johannes vitnet og sa: Jeg har sett Ånden komme ned som en due fra himmelen, og han ble over ham. 33 Jeg kjente ham ikke. Men han som sendte meg for å døpe med vann, han sa til meg: Ham du ser Ånden komme ned og bli over, han er den som døper med Den Hellige Ånd. 34 Og jeg har sett det, og jeg har vitnet at han er Guds Sønn.

Jesus kaller sine første disipler

35 Dagen etter sto Johannes der igjen, og to av disiplene hans.

36 Da han fikk se Jesus, som kom gående, sa han: Se der Guds lam! 37 De to disiplene hørte det han sa, og de fulgte etter Jesus. 38 Jesus vendte seg og så at de fulgte etter ham. Han sier til dem: Hva søker dere? De sa til ham: Rabbi - det betyr Mester - hvor bor du? 39 Han sier til dem: Kom og se! De kom da og så hvor han bodde. Og de ble hos ham den dagen. Det var omkring den tiende time. 40 Andreas, Simon Peters bror, var en av de to som hørte det Johannes sa, og som fulgte etter Jesus. 41 Han finner først sin egen bror Simon og sier til ham: Vi har funnet Messias, - det betyr Kristus. 42 Og han førte ham til Jesus. Jesus så på ham og sa: Du er Simon, Johannes' sønn. Du skal kalles Kefas, det betyr Peter. 43 Dagen etter ville han dra til Galilea. Han finner Filip, og Jesus sier til ham: Følg meg!

44 Filip var fra Betsaida, fra Andreas' og Peters by. 45 Filip finner Natanael og sier til ham: Ham som Moses har skrevet om i loven, og som profetene har skrevet om, ham har vi funnet: Jesus, Josefs sønn fra Nasaret. 46 Natanael sa til ham: Kan det komme noe godt fra Nasaret? Filip sa til ham: Kom og se! 47 Jesus så Natanael komme mot seg, og han sa om ham: Se, det er en ekte israelitt, en som det ikke er svik i. 48 Natanael sa til ham: Hvor kjenner du meg fra? Jesus svarte og sa til ham: Før Filip kalte på deg, mens du var under fikentreet, så jeg deg. 49 Natanael svarte ham: Rabbi, du er Guds Sønn, du er Israels konge! 50 Jesus svarte og sa til ham: Tror du fordi jeg sa til deg at jeg så deg under fikentreet? Du skal få se større ting enn dette! 51 Og han sa til ham: Sannelig, sannelig sier jeg dere: Dere skal se himmelen åpnet og Guds engler stige opp og stige ned over Menneskesønnen.

Notater

Johannes 2

Bryllupet i Kana

1 Den tredje dagen var det bryllup i Kana i Galilea, og Jesu mor var der.
2 Også Jesus og disiplene hans var innbudt til bryllupet. 3 Da det ble
mangel på vin, sa Jesu mor til ham: De har ikke vin. 4 Jesus sa til henne:
Kvinne, hva vil du meg? Min time er ennå ikke kommet. 5 Hans mor sa
til tjenerne: Hva han sier til dere, det skal dere gjøre. 6 Nå sto der, etter
jødenes renselsesskikk, seks vannkar av stein, hvert på to eller tre anker.

7 Jesus sa til dem: Fyll karene med vann! Og de fylte dem til ran-
den. 8 Så sa han til dem: Øs nå opp og bær det til kjøkemesteren! Og
de bar det til ham. 9 Kjøkemesteren smakte på vannet som var blitt til
vin. Han visste ikke hvor den kom fra. Men tjenerne visste det, de som
hadde øst opp vannet. Kjøkemesteren kalte da på brudgommen og sa
til ham: 10 Hver mann setter først den gode vinen fram, og når de er
blitt drukne, da den ringere. Men du har gjemt den gode vinen til nå!
11 Dette sitt første tegn gjorde Jesus i Kana i Galilea og åpenbarte sin
herlighet. Og disiplene hans trodde på ham.

Jesus renser templet

12 Etter dette dro han ned til Kapernaum, han selv, hans mor, hans brø-
dre og hans disipler. Der ble de noen få dager.

13 Jødenes påske var nå nær, og Jesus dro opp til Jerusalem.

14 I templet fant han dem som solgte okser, sauer og duer, og
pengevekslerne som satt der. 15 Da laget han seg en svepe av rep og
drev dem alle ut av templet, med sauene og oksene. Pengevekslernes
penger tømte han ut og bordene deres veltet han. 16 Til dem som solg-
te duer, sa han: Ta dette bort herfra! Gjør ikke min Fars hus til en han-
delsbod! 17 Hans disipler mintes da at det er skrevet: Nidkjærhet for
ditt hus skal fortære meg. 18 Jødene tok da til orde og sa til ham: Hva
for tegn viser du oss, siden du gjør dette?

19 Jesus svarte og sa til dem: Bryt dette templet ned, så skal jeg

gjenreise det på tre dager. 20 Jødene sa da til ham: I førtiseks år har det vært bygd på dette templet, og du vil reise det opp på tre dager? 21 Men han talte om sitt legemes tempel. 22 Da han var reist opp fra de døde, mintes disiplene hans at han hadde sagt dette. Og de trodde Skriften og det ordet Jesus hadde sagt.

Mange tror på Jesus

23 Mens han nå var i Jerusalem i påsken, på høytiden, trodde mange på hans navn da de så de tegnene han gjorde.

24 Men Jesus selv betrodde seg ikke til dem, fordi han kjente alle, 25 og fordi han ikke trengte til at noen skulle vitne om et menneske. For selv visste han hva som bodde i mennesket.

Notater

Johannes 3

Jesus og Nikodemus

1 Det var en mann blant fariseerne som hette Nikodemus. Han var en av jødenes rådsherrer. 2 Han kom til Jesus om natten og sa til ham: Rabbi, vi vet at du er en lærer kommet fra Gud, for ingen kan gjøre disse tegnene som du gjør, uten at Gud er med ham. 3 Jesus svarte og sa til ham: Sannelig, sannelig sier jeg deg: Uten at en blir født på ny, kan han ikke se Guds rike. 4 Nikodemus sier til ham: Hvordan kan et menneske bli født når han er gammel? Kan han vel annen gang komme inn i sin mors liv og bli født? 5Jesus svarte: Sannelig, sannelig sier jeg deg: Uten at en blir født av vann og Ånd, kan han ikke komme inn i Guds rike. 6 Det som er født av kjødet, er kjød, og det som er født av Ånden, er ånd. 7 Undre deg ikke over at jeg sa til deg: Dere må bli født på ny! 8 Vinden blåser dit den vil. Du hører den suser, men du vet ikke hvor den kommer fra og hvor den farer hen. Slik er det med hver den som er født av Ånden. 9Nikodemus svarte og sa til ham: Hvordan kan dette skje? 10 Jesus svarte og sa til ham: Du er Israels lærer, og vet ikke dette? 11 Sannelig, sannelig sier jeg deg: Vi taler om det vi vet, og vitner om det vi har sett, og dere tar ikke imot vårt vitnesbyrd. 12 Når jeg har talt til dere om de jordiske ting, og dere ikke tror, hvordan kan dere da tro dersom jeg taler til dere om de himmelske? 13 Og ingen er steget opp til himmelen uten han som er steget ned fra himmelen, Menneskesønnen, som er i himmelen. 14 Og likesom Moses opphøyet slangen i ørkenen, slik må Menneskesønnen bli opphøyet,

15 for at hver den som tror på ham, skal ha evig liv. 16 For så har Gud elsket verden at han ga sin Sønn, den enbårne, for at hver den som tror på ham, ikke skal fortapes, men ha evig liv.

17 For Gud sendte ikke sin Sønn til verden for å dømme verden, men for at verden skulle bli frelst ved ham. 18 Den som tror på ham, blir ikke dømt. Den som ikke tror, er allerede dømt, fordi han ikke har trodd på Guds enbårne Sønns navn.

19 Og dette er dommen, at lyset er kommet til verden, og men-

neskene elsket mørket fremfor lyset, for deres gjerninger var onde. 20 For hver den som gjør det onde, hater lyset og kommer ikke til lyset, for at hans gjerninger ikke skal bli refset. 21 Men den som gjør sannheten, kommer til lyset, for at hans gjerninger kan bli åpenbart, for de er gjort i Gud.

Døperen Johannes vitner om Jesus

22 Etter dette gikk Jesus og disiplene hans til Judea-landet. Der ble han en tid sammen med dem og døpte.

23 Men også Johannes døpte, i Ainon nær Salim, for det var mye vann der. Og folk kom dit for å bli døpt.

24 For Johannes var ennå ikke kastet i fengsel. 25Det ble nå en trette mellom Johannes' disipler og en jøde om renselsen.

26 Og de kom til Johannes og sa til ham: Rabbi, han som var hos deg på den andre siden av Jordan, han som du vitnet om, se, han døper, og alle kommer til ham. 27 Johannes svarte og sa: Et menneske kan ikke få noe, om det ikke blir gitt ham fra himmelen. 28 Dere er selv mine vitner at jeg sa: Jeg er ikke Messias! men: Jeg er utsendt foran ham. 29 Den som har bruden, han er brudgommen. Men brudgommens venn, som står og hører på ham, er full av glede over å høre brudgommens røst. Denne min glede er nå blitt fullkommen. 30 Han skal vokse, jeg skal avta. 31 Han som kommer ovenfra, er over alle. Den som er av jorden, er jordisk og taler av jorden. Han som kommer fra himmelen, er over alle. 32 Han vitner om det han har sett og hørt, og ingen tar imot hans vitnesbyrd. 33 Den som har tatt imot hans vitnesbyrd, har stadfestet at Gud er sanndru. 34 For han som Gud har utsendt, taler Guds ord. For Gud gir ikke Ånden etter mål. 35 Faderen elsker Sønnen, og alt har han gitt i hans hånd. 36 Den som tror på Sønnen, har evig liv. Men den som ikke vil tro på Sønnen, skal ikke se livet, men Guds vrede blir over ham.

Notater

Johannes 4

Den samaritanske kvinnen

1 Da nå Herren visste at fariseerne hadde hørt at Jesus vant flere disi-
pler og døpte flere enn Johannes 2 - enda Jesus selv ikke døpte, men
disiplene hans - 3 da forlot han Judea og dro igjen til Galilea. 4 Han
måtte da reise gjennom Samaria. 5 Han kom da til en by i Samaria
som heter Sykar. Den ligger i nærheten av det jordstykket Jakob ga
sin sønn Josef. 6 Der var Jakobs brønn. Jesus var trett etter vandring-
en, og satt nå der ved brønnen. Det var omkring den sjette time. 7 Da
kommer en kvinne fra Samaria for å dra opp vann. Jesus sier til henne:
Gi meg å drikke! 8 Disiplene hans var gått inn i byen for å kjøpe mat. 9
Den samaritanske kvinnen sier til ham: Hvordan kan du som er jøde,
be meg, en samaritansk kvinne, om å få drikke? Jøder har nemlig ikke
omgang med samaritanere. 10 Jesus svarte og sa til henne: Kjente du
Guds gave, og visste du hvem det er som sier til deg: Gi meg å drikke
- så hadde du bedt ham, og han ville gi deg levende vann! 11 Kvinnen
sier til ham: Herre, du har ikke noe å dra opp vann med, og brønnen
er dyp. Hvor har du da det levende vannet fra? 12 Du er da vel ikke
større enn vår far Jakob, som ga oss brønnen og selv drakk av den, og
likeså hans sønner og buskapen hans? 13 Jesus svarte og sa til henne:
Hver den som drikker av dette vannet, blir tørst igjen. 14 Men den som
drikker av det vannet jeg vil gi ham, skal aldri i evighet tørste, men det
vannet jeg vil gi ham, blir i ham en kilde med vann som veller fram til
evig liv. 15 Kvinnen sier til ham: Herre, gi meg dette vannet, så jeg kan
slippe å tørste og gå hit for å dra opp vann! 16 Han sier til henne: Gå
og rop på mannen din, og kom så hit. 17 Kvinnen svarte: Jeg har ingen
mann. Jesus sa til henne: Med rette sa du: Jeg har ingen mann! 18 For
du har hatt fem menn, og den du nå har, er ikke din mann. Der talte du
sant. 19 Kvinnen sier til ham: Herre, jeg ser at du er en profet! 20 Våre
fedre tilba på dette fjellet, og dere sier at Jerusalem er stedet hvor en
bør tilbe. 21 Jesus sier til henne: Tro meg, kvinne! Den time kommer da
dere verken skal tilbe Faderen på dette fjell eller i Jerusalem. 22 Dere

tilber det dere ikke kjenner. Vi tilber det vi kjenner, for frelsen kommer fra jødene. 23 Men den time kommer, og er nå, da de sanne tilbedere skal tilbe Faderen i ånd og sannhet. For det er slike tilbedere Faderen vil ha. 24 Gud er ånd, og de som tilber ham, må tilbe i ånd og sannhet. 25 Kvinnen sier til ham: Jeg vet at Messias kommer - han som kalles Kristus. Når han kommer, skal han forkynne oss alt. 26 Jesus sier til henne: Jeg er det, jeg som taler med deg.

Markene er hvite til høsten

27 I det samme kom disiplene hans, og de undret seg over at han talte med en kvinne. Likevel spurte ingen: Hva vil du henne? eller: Hvorfor taler du med henne?

28 Kvinnen lot da vannkrukken sin stå og gikk inn i byen. Og hun sa til folket der: 29 Kom og se en mann som har sagt meg alt det jeg har gjort! Han skulle vel ikke være Messias? 30 De dro da ut fra byen og kom til ham. 31I mellomtiden sa disiplene til ham: Rabbi, et!

32 Men han sa til dem: Jeg har mat å ete som dere ikke vet om! 33 Disiplene sa da seg imellom: Kan noen ha brakt mat til ham? 34 Jesus sier til dem: Min mat er å gjøre hans vilje som har sendt meg, og å fullføre hans gjerning. 35 Sier ikke dere at det ennå er fire måneder, og så kommer høsten? Se, jeg sier dere: Løft deres øyne og se markene, de er alt hvite til høst! 36 Den som høster, får lønn, og han samler inn grøde til evig liv, for at både den som sår og den som høster, kan glede seg sammen. 37 For her er det et sant ord at én sår og en annen høster. 38 Jeg har sendt dere ut for å høste det dere ikke har arbeidet med. Andre har arbeidet, og dere er kommet inn i deres arbeid.

Evangeliet forkynnes i Samaria

39 Det var mange av samaritanerne fra denne byen som trodde på
Jesus på grunn av kvinnens ord da hun vitnet: Han har sagt meg alt
det jeg har gjort.

40 Da nå samaritanerne kom til ham, ba de ham å bli hos dem.
Og han ble der to dager. 41 Og mange flere kom til tro på grunn av
hans ord. 42 Og de sa til kvinnen: Nå tror vi ikke lenger på grunn av det
du sa. For nå har vi selv hørt, og vi vet at han i sannhet er verdens frel-
ser. 43 Men etter de to dagene dro han derfra til Galilea.

44 For Jesus selv vitnet at en profet blir ikke aktet på sitt eget
hjemsted. 45 Da han nå kom til Galilea, tok galileerne imot ham, fordi
de hadde sett alt det han hadde gjort i Jerusalem på høytiden. For
også de var kommet til høytiden.

Jesus helbreder embetsmannens sønn

46 Han kom igjen til Kana i Galilea, der hvor han hadde gjort
vann til vin. Og i Kapernaum var det en kongelig embetsmann
som hadde en sønn som var syk. 47 Da han fikk høre at Jesus
var kommet fra Judea til Galilea, gikk han av sted til ham og ba
ham om å komme ned og helbrede sønnen hans, for han var
døden nær. 48 Jesus sa da til ham: Dersom dere ikke ser tegn
og under, vil dere ikke tro. 49 Kongens mann sier til ham: Herre,
kom ned før barnet mitt dør! 50 Jesus sier til ham: Gå hjem, din
sønn lever! Mannen trodde det ordet Jesus sa til ham, og gikk.
51 Allerede mens han var på hjemveien, kom hans tjenere ham i
møte og fortalte at gutten hans levde. 52 Han spurte dem da om
den timen da det var blitt bedre med ham. De sa til ham: I går
ved den sjuende time forlot feberen ham. 53 Faren skjønte da
at det var ved den samme timen da Jesus sa til ham: Din sønn
lever! Og han trodde, han selv og hele hans hus. 54 Dette andre
tegnet gjorde Jesus da han var kommet fra Judea til Galilea.

Notater

Johannes 5

Den syke ved Betesda dam

1 Etter dette var det en av jødenes høytider, og Jesus dro opp til Jerusalem. 2 Ved Saueporten i Jerusalem er det en dam som på hebraisk heter Betesda. Den har fem søyleganger. 3 I disse lå det en mengde syke, blinde, lamme, vanføre, som ventet på at vannet skulle bli satt i bevegelse. 4 For en engel steg fra tid til annen ned i dammen og rørte opp vannet. Den som da først steg ned etter at vannet var blitt opprørt, ble frisk, hva sykdom han så led av. 5 Det var en mann der som hadde vært syk i trettiåtte år. 6 Jesus så ham ligge der, og visste at han hadde vært syk i lang tid. Han sa da til ham: Vil du bli frisk? 7 Den syke svarte ham: Herre, jeg har ingen til å kaste meg ut i dammen når vannet blir opprørt. Og i det samme jeg kommer, stiger en annen ned før meg. 8 Da sier Jesus til ham: Stå opp, ta båren din og gå! 9 Og straks ble mannen frisk, og han tok båren sin og gikk. Men det var sabbat den dagen. 10Judeerne sa da til ham som var blitt helbredet: Det er sabbat, og du har ikke lov til å bære båren.

11 Men han svarte dem: Han som gjorde meg frisk, sa til meg: Ta båren din og gå! 12 De spurte ham: Hvem er den mannen som sa til deg: Ta den og gå? 13 Men han som var blitt helbredet, visste ikke hvem det var. For Jesus hadde trukket seg tilbake, da det var mye folk til stede. 14 Senere fant Jesus mannen i templet og sa til ham: Se, du er blitt frisk. Synd ikke mer, for at ikke noe verre skal hende deg. 15 Mannen gikk bort, og han fortalte til judeerne at det var Jesus som hadde gjort ham frisk.

Judeerne og sabbaten

16 Og derfor forfulgte judeerne Jesus, fordi han gjorde dette på en sabbat. 17 Men Jesus sa til dem: Min Far arbeider inntil nå, også jeg arbeider.

18 Derfor sto da judeerne ham enda mer etter livet, fordi han ikke bare brøt sabbaten, men også kalte Gud sin egen Far og gjorde seg selv lik Gud.

Jesu enestående stilling som Faderens Sønn

19 Jesus svarte da og sa til dem: Sannelig, sannelig sier jeg dere: Sønnen
kan ikke gjøre noe av seg selv, men bare det han ser Faderen gjøre. For
det han gjør, det gjør Sønnen likeså. 20 For Faderen elsker Sønnen, og
viser ham alt det han selv gjør. Og han skal vise ham større gjerninger
enn disse, for at dere skal undre dere. 21 For likesom Faderen reiser opp
de døde og gjør levende, slik gjør også Sønnen levende dem han vil. 22
For heller ikke dømmer Faderen noen, men har overgitt hele dommen
til Sønnen, 23 for at alle skal ære Sønnen slik som de ærer Faderen.
Den som ikke ærer Sønnen, ærer ikke Faderen, som har sendt ham. 24
Sannelig, sannelig sier jeg dere: Den som hører mitt ord og tror ham
som har sendt meg, han har evig liv. Han kommer ikke til dom, men
er gått over fra døden til livet. 25 Sannelig, sannelig sier jeg dere: Den
time kommer, og den er nå, da de døde skal høre Guds Sønns røst, og
de som hører, skal leve. 26 For likesom Faderen har liv i seg selv, slik har
han også gitt Sønnen å ha liv i seg selv. 27 Og han har gitt ham makt
til å holde dom, fordi han er menneskesønn. 28 Undre dere ikke over
dette! For den time kommer da alle de som er i gravene skal høre hans
røst. 29 Og de skal komme ut, - de som har gjort det gode, til livets opp-
standelse, men de som har gjort det onde, til dommens oppstandelse.
30Jeg kan ikke gjøre noe av meg selv. Etter det jeg hører, dømmer jeg,
og min dom er rettferdig. For jeg søker ikke min vilje, men hans vilje
som har sendt meg.

Skriftene vitner om Jesus

31 Dersom jeg vitner om meg selv, da er mitt vitnesbyrd ikke sant. 32
Det er en annen som vitner om meg, og jeg vet at det vitnesbyrdet han
vitner om meg, er sant.

33 Dere har sendt bud til Johannes, og han har vitnet for sann-
heten. 34 Ikke så at jeg tar imot vitnesbyrd fra et menneske, men dette
sier jeg for at dere skal bli frelst. 35 Han var det brennende og skin-

nende lyset, men dere ville bare en kort stund glede dere i hans lys. 36 Men jeg har det vitnesbyrd som er større enn det Johannes ga. For de gjerningene som Faderen ga meg å fullføre - selve gjerningene som jeg gjør, vitner om meg at Faderen har sendt meg.

37 Og Faderen som har sendt meg, han har vitnet om meg. Verken har dere noen gang hørt hans røst eller sett hans skikkelse. 38 Og hans ord har dere ikke værende i dere, for den han har sendt, ham tror dere ikke. 39 Dere gransker Skriftene, fordi dere mener at dere har evig liv i dem - og disse er det som vitner om meg.

40 Men dere vil ikke komme til meg for å få liv. 41 Jeg tar ikke imot ære fra mennesker. 42 Men jeg kjenner dere og vet at dere ikke har Guds kjærlighet i dere. 43 Jeg er kommet i min Fars navn, og dere tar ikke imot meg. Kommer en annen i sitt eget navn, ham vil dere ta imot! 44 Hvordan kan dere tro, dere som tar ære av hverandre? Og den ære som er av den eneste Gud, den søker dere ikke. 45 Tenk ikke at jeg vil anklage dere hos Faderen. Den som anklager dere, er Moses - han som dere har satt deres håp til. 46 For hvis dere trodde Moses, så hadde dere trodd meg. For det er meg han har skrevet om. 47 Men hvis dere ikke tror hans skrifter, hvordan kan dere da tro mine ord?

Notater

Johannes 6

Jesus metter fem tusen menn

1 Etter dette dro Jesus over til den andre siden av Galilea-sjøen, også
kalt Tiberias-sjøen. 2 En stor folkemengde fulgte ham, fordi de så de
tegnene som han gjorde på de syke. 3 Jesus gikk opp i fjellet, og der
satte han seg sammen med disiplene sine. 4 Og påsken, jødenes høy-
tid, var nær. 5 Da nå Jesus løftet sine øyne og så at en stor folkemengde
kom til ham, sa han til Filip: Hvor skal vi kjøpe brød, så disse kan få noe
å ete?
6 Men dette sa han for å prøve ham, for han visste selv hva han
ville gjøre. 7 Filip svarte ham: Brød for to hundre denarer er ikke nok
til at hver av dem kan få et lite stykke! 8 En av disiplene hans, Andreas,
Simon Peters bror, sier til ham: 9 Her er en liten gutt som har fem bygg-
brød og to småfisker. Men hva er det til så mange? 10 Jesus sa: La fol-
ket sette seg ned! Det var mye gress på stedet, og mennene satte seg
da ned. Tallet på dem var omkring fem tusen. 11 Jesus tok brødene og
takket, og han delte ut til dem som satt der. Likeså delte han ut av små-
fiskene, så mye de ville ha. 12 Da de var blitt mette, sier han til disiplene
sine: Sank sammen stykkene som er blitt til overs, slik at ingenting går
til spille! 13 De sanket da sammen, og de fylte tolv kurver med stykker
av de fem byggbrødene, som var blitt til overs etter dem som hadde
spist. 14 Da nå folket så det tegnet han hadde gjort, sa de: Dette er i
sannhet profeten som skal komme til verden. 15 Da nå Jesus skjønte at
de ville komme og ta ham med makt for å gjøre ham til konge, trakk
han seg igjen tilbake og gikk opp i fjellet, han selv alene.

Jesus går på vannet

16 Men da det ble kveld, gikk disiplene hans ned til sjøen. 17 De steg om
bord i en båt for å sette over sjøen til Kapernaum. Det var alt blitt mørkt,
og Jesus var ikke kommet til dem. 18 Og sjøen gikk høyt, for det blåste
en sterk vind. 19 Da de hadde rodd omkring tjuefem eller tretti stadier,
fikk de se Jesus komme gående på sjøen. Han kom nær til båten, og de

ble redde. 20 Men han sa til dem: Det er meg, frykt ikke! 21 De ville da ta ham opp i båten. Og straks kom båten til landet de seilte til.

Livets brød

22 Dagen etter så folket som sto på den andre siden av sjøen, at det ikke var noen båt der. De hadde sett at det bare var den ene båten, og at Jesus ikke var gått om bord i den sammen med disiplene, men at disiplene hadde lagt ut alene.

23 Det kom nå andre båter fra Tiberias og la til nær det stedet der de hadde spist brødet etter Herrens takkebønn. 24 Men da folket så at Jesus ikke var der, og heller ikke disiplene hans, gikk de i båtene og kom til Kapernaum for å lete etter Jesus. 25 Og da de fant ham på den andre siden av sjøen, sa de til ham: Rabbi, når kom du hit? 26 Jesus svarte dem og sa: Sannelig, sannelig sier jeg dere: Dere søker meg, ikke fordi dere så tegn, men fordi dere spiste av brødene og ble mette! 27 Arbeid ikke for den mat som forgår, men for den mat som varer ved til evig liv, den som Menneskesønnen skal gi dere. For på ham har Faderen, Gud, satt sitt segl. 28 De sa da til ham: Hva skal vi så gjøre for å gjøre Guds gjerninger? 29 Jesus svarte og sa til dem: Dette er Guds gjerning at dere skal tro på ham som han har sendt. 30 De sa da til ham: Hva tegn gjør du da, så vi kan se det og tro på deg? Hvilken gjerning gjør du? 31 Våre fedre åt manna i ørkenen, slik det står skrevet: Brød fra himmelen ga han dem å ete. 32 Jesus sa da til dem: Sannelig, sannelig sier jeg dere: Moses ga dere ikke brødet fra himmelen. Men min Far gir dere det sanne brød fra himmelen. 33 For Guds brød er det som kommer ned fra himmelen og gir verden liv. 34 De sa da til ham: Herre, gi oss alltid dette brødet! 35 Jesus sa til dem: Jeg er livets brød. Den som kommer til meg, skal ikke hungre. Og den som tror på meg, skal aldri noen gang tørste. 36 Men jeg sa dere at dere har sett meg, og likevel tror dere ikke. 37 Alle de som Faderen gir meg, kommer til meg. Og den som kommer til meg, vil jeg slett ikke støte ut. 38 For jeg er kommet ned fra himmelen, ikke for å gjøre min

vilje, men for å gjøre hans vilje som har sendt meg. 39 Og dette
er hans vilje som har sendt meg, at jeg ikke skal miste noe av alt
det han har gitt meg, men reise det opp på den siste dag. 40 For
dette er min Fars vilje, at hver den som ser Sønnen og tror på
ham, skal ha evig liv. Og jeg skal reise ham opp på den siste dag.
41 Jødene knurret da over ham fordi han sa: Jeg er brødet som er
kommet ned fra himmelen. 42 Og de sa: Er ikke dette Jesus, Jo-
sefs sønn? Kjenner vi ikke både hans far og hans mor? Hvordan
kan han da si: Jeg er kommet ned fra himmelen? 43 Jesus svarte
og sa til dem: Knurr ikke dere imellom! 44 Ingen kan komme til
meg uten at Faderen som har sendt meg, drar ham. Og jeg skal
reise ham opp på den siste dag. 45 Det står skrevet hos profe-
tene: Og de skal alle være lært av Gud. - Hver den som hører av
Faderen og lærer, kommer til meg. 46 Ikke så at noen har sett
Faderen. Bare han som er fra Gud, han har sett Faderen. 47 San-
nelig, sannelig sier jeg dere: Den som tror, har evig liv! 48 Jeg er
livets brød. 49 Deres fedre åt manna i ørkenen og døde. 50 Dette
er brødet som kommer ned fra himmelen, for at en skal ete av
det og ikke dø. 51 Jeg er det levende brødet som er kommet
ned fra himmelen. Om noen eter av dette brødet, skal han leve i
evighet. Og det brødet som jeg vil gi, er mitt kjød, som jeg vil gi
for verdens liv. 52 Jødene trettet nå seg imellom og sa: Hvordan
kan han gi oss sitt kjød å ete? 53 Jesus sa da til dem: Sannelig,
sannelig sier jeg dere: Dersom dere ikke eter Menneskesønnens
kjød og drikker hans blod, har dere ikke liv i dere! 54 Den som
eter mitt kjød og drikker mitt blod, har evig liv. Og jeg skal reise
ham opp på den siste dag. 55 For mitt kjød er i sannhet mat,
og mitt blod er i sannhet drikke. 56 Den som eter mitt kjød og
drikker mitt blod, han blir i meg og jeg i ham. 57 Likesom den
levende Faderen har sendt meg, og jeg lever ved Faderen, slik
skal også den som eter meg, leve ved meg. 58 Dette er brødet
som er kommet ned fra himmelen - ikke slik som fedrene åt, og
døde. Den som eter dette brødet, skal leve i evighet. 59 Dette sa
han mens han lærte i en synagoge i Kapernaum.

Mange av Jesu disipler tar anstøt

60 Mange av disiplene hans som hørte dette, sa da: Dette er harde ord! Hvem kan høre dem? 61 Men da Jesus visste med seg selv at disiplene hans knurret over dette, sa han til dem: Tar dere anstøt av dette? 62 Hva så når dere får se Menneskesønnen stige opp dit hvor han var før? 63 Det er Ånden som gjør levende, kjødet gagner ikke noe. De ordene jeg har talt til dere, er ånd og er liv. 64 Men det er noen av dere som ikke tror. - For Jesus visste fra begynnelsen hvem det var som ikke trodde, og hvem det var som skulle forråde ham. 65 Og han sa: Derfor har jeg sagt dere at ingen kan komme til meg uten at det er gitt ham av Faderen.

Peter bekjenner sin tro

66 Etter dette trakk mange av disiplene hans seg tilbake og gikk ikke lenger omkring med ham.

67 Jesus sa da til de tolv: Vil også dere gå bort? 68 Simon Peter svarte ham: Herre, hvem skal vi gå til? Du har det evige livs ord, 69 og vi tror og vet at du er Guds Hellige! 70 Jesus svarte dem: Har jeg ikke utvalgt dere tolv? Og én av dere er en djevel. 71 Han talte om Judas, Simon Iskariots sønn. For det var han som skulle forråde ham, enda han var en av de tolv.

Notater

Johannes 7

Jesus taler under løvhyttefesten i Jerusalem

1 Etter dette gikk Jesus omkring i Galilea. For han ville ikke gå omkring
i Judea, fordi judeerne sto ham etter livet. 2 Men jødenes høytid, løv-
hyttefesten, var nær. 3Brødrene hans sa da til ham: Dra herfra og gå til
Judea, for at også disiplene dine kan få se de gjerningene som du gjør!
4 For ingen gjør noe i det skjulte når han selv søker å være alminnelig
kjent. Gjør du slike ting, da vis deg for verden. 5 For heller ikke brødre-
ne hans trodde på ham. 6 Jesus sier da til dem: Min tid er ennå ikke
kommet, men for dere er det alltid den rette tid! 7 Verden kan ikke hate
dere. Men meg hater den, fordi jeg vitner om den at dens gjerninger
er onde. 8 Dra selv opp til høytiden! Jeg går ennå ikke opp til denne
høytiden, for min tid er ennå ikke fullendt. 9 Dette sa han til dem, og
han ble værende i Galilea. 10 Men etter at brødrene hans var gått opp til
høytiden, da dro også han opp - ikke åpenlyst, men i det skjulte.

11 Jødene lette da etter ham under høytiden og sa: Hvor er han?
12 Og det ble mumlet mye om ham blant folket. Noen sa: Han er en
god mann! Men andre sa: Nei, han villleder folket! 13 Men ingen talte
fritt ut om ham av frykt for judeerne. 14 Men da det alt var midt i høyti-
den, gikk Jesus opp i templet og lærte.

15 Judeerne undret seg og sa: Hvor har han skriftkunnskapen
sin fra, han som ikke er opplært? 16 Jesus svarte dem og sa: Min lære er
ikke min, men hans som har sendt meg. 17 Om noen vil gjøre hans vilje,
da skal han kjenne om læren er av Gud, eller om jeg taler av meg selv.
18 Den som taler av seg selv, søker sin egen ære. Men den som søker
hans ære som har sendt ham, er sannferdig, og det er ikke urettferdig-
het i ham. 19 Har ikke Moses gitt dere loven? Og ingen av dere holder
loven! Hvorfor søker dere å drepe meg? 20 Folket svarte: Du er besatt
av en ond ånd! Hvem søker å drepe deg? 21 Jesus svarte og sa til dem:
Én gjerning gjorde jeg, og dere undrer dere alle over den. 22 Moses har
gitt dere omskjærelsen - ikke så at den er fra Moses, men fra fedrene -
og dere omskjærer et menneske på sabbaten.

23 Hvis nå et menneske blir omskåret på en sabbat for at Mose lov
ikke skal brytes, blir dere da harme på meg fordi jeg har gjort et helt
menneske friskt på en sabbat? 24 Døm ikke etter synet, men fell en
rettferdig dom! 25 Da sa noen av dem som bodde i Jerusalem: Er ikke
dette han som de står etter livet? 26 Og se, her taler han fritt ut, og de
sier ikke noe imot ham! Våre rådsherrer kan vel ikke ha erkjent at han
virkelig skulle være Messias? 27 Men vi vet hvor denne mannen er fra.
Når Messias kommer, vet ingen hvor han er fra. 28 Mens nå Jesus lærte
i templet, ropte han ut: Dere kjenner meg, og dere vet hvor jeg er fra.
Men av meg selv er jeg ikke kommet. Han som har sendt meg, er sann-
ferdig - han som dere ikke kjenner. 29 Jeg kjenner ham, for fra ham er
jeg, og han har sendt meg. 30 De søkte da å få grepet ham, men ingen
la hånd på ham, for hans time var ennå ikke kommet. 31 Men blant
folket var det mange som trodde på ham, og de sa: Når Messias kom-
mer, mon han da vil gjøre flere tegn enn denne har gjort? 32 Fariseerne
hørte at folket mumlet slik om ham, og ypperstеprestene og fariseerne
sendte noen tjenere for å gripe ham.

33 Jesus sa da: Ennå en kort tid er jeg hos dere, så går jeg bort til
ham som har sendt meg. 34 Dere skal søke meg og ikke finne meg. Og
der hvor jeg er, kan dere ikke komme. 35 Judeerne sa da til hverandre:
Hvor vil han dra hen, siden vi ikke skal finne ham? Han vil vel ikke dra
bort til dem som er spredt omkring blant grekerne, og lære grekerne?
36 Hva betyr dette ordet som han sa: Dere skal søke meg og ikke finne
meg, og der hvor jeg er, dit kan dere ikke komme? 37 Men på den siste,
den store dagen i høytiden, sto Jesus og ropte ut: Om noen tørster, han
komme til meg og drikke! 38 Den som tror på meg, som Skriften har
sagt, fra hans indre skal det flyte strømmer av levende vann. 39 Dette
sa han om den Ånd de skulle få, de som trodde på ham. For Ånden var
ennå ikke gitt, fordi Jesus ennå ikke var herliggjort.

Strid i folket om hvem Jesus er

40 Noen i folkemengden sa da de hørte disse ordene: Han er i sannhet profeten!

41 Andre sa: Han er Messias! Andre igjen sa: Messias kommer da vel ikke fra Galilea? 42 Har ikke Skriften sagt at Messias kommer av Davids ætt og fra Betlehem, byen hvor David var? 43 Det ble da splittelse i folket på grunn av ham. 44 Noen av dem ville gripe ham, men ingen la hånd på ham. 45 Tjenerne kom så tilbake til yppersteprestene og fariseerne, og disse sa til dem: Hvorfor har dere ikke ført ham hit?

46 Tjenerne svarte: Aldri har noe menneske talt slik som denne mannen! 47 Da svarte fariseerne dem: Er også dere ført vill? 48Har vel noen av rådsherrene trodd på ham, eller noen av fariseerne? 49 Men denne hopen som ikke kjenner loven, er forbannet. 50Nikodemus, han som før en gang var kommet til Jesus, og som var en av rådsherrene, sier til dem: 51 Vår lov dømmer da vel ikke en mann uten at en først har hørt på ham og fått vite hva han har gjort? 52 De svarte og sa til ham: Kanskje du også er fra Galilea? Gransk, så skal du se at det ikke står fram noen profet fra Galilea! 53 Og de gikk hjem, hver til sitt.

Notater

Johannes 8

Kvinnen som var grepet i ekteskapsbrudd

1 Men Jesus gikk ut til Oljeberget. 2 Tidlig om morgenen kom han igjen
til templet. Folkemengden samlet seg om ham. Han satte seg og lærte
dem. 3 De skriftlærde og fariseerne førte da til ham en kvinne som var
grepet i ekteskapsbrudd, og de stilte henne fram for ham. 4 Og de sa
til ham: Mester, denne kvinnen er grepet på fersk gjerning i ekteskaps-
brudd. 5 I loven har Moses påbudt oss at slike kvinner skal steines. Hva
sier nå du? 6 Dette sa de for å sette ham på prøve, så de kunne ha noe
å anklage ham for. Men Jesus bøyde seg ned og skrev med fingeren
på jorden. 7 Men da de fortsatte å spørre ham, rettet han seg opp og
sa til dem: Den av dere som er uten synd, han skal kaste den første
steinen på henne! 8 Så bøyde han seg ned igjen, og skrev på jorden. 9
Men da de hørte dette, gikk de bort en etter en, de eldste først. Jesus
ble alene tilbake med kvinnen som sto der. 10 Da rettet Jesus seg opp
og sa til henne: Kvinne, hvor er de? Har ingen fordømt deg? 11 Hun sa:
Ingen, herre! Og Jesus sa: Heller ikke jeg fordømmer deg. Gå bort, og
synd ikke mer!

Jesus er verdens lys

12 Igjen talte Jesus til dem og sa: Jeg er verdens lys! Den som følger
meg, skal ikke vandre i mørket, men ha livets lys.
13 Fariseerne sa da til ham: Du vitner om deg selv! Ditt vitnes-
byrd er ikke sant. 14 Jesus svarte og sa til dem: Om jeg så vitner om
meg selv, er mitt vitnesbyrd sant. For jeg vet hvor jeg er kommet fra, og
hvor jeg går hen. Men dere vet ikke hvor jeg kommer fra, eller hvor jeg
går hen. 15 Dere dømmer etter kjødet. Jeg dømmer ingen. 16 Men også
om jeg dømmer, så er min dom rett. For jeg er ikke alene, men jeg og
Faderen, som har sendt meg. 17 Men også i deres lov står det skrevet
at to menneskers vitnesbyrd er sant. 18 Jeg er den som vitner om meg
selv, og Faderen som har sendt meg, vitner om meg. 19 De sa da til
ham: Hvor er din Far? Jesus svarte: Dere kjenner verken meg eller min

Far. Hvis dere kjente meg, da kjente dere også min Far. 20 Disse ordene talte han ved tempelkisten, mens han lærte i templet. Og ingen grep ham, for hans time var ennå ikke kommet. 21 Igjen talte han til dem: Jeg går bort, og dere skal lete etter meg. Og dere skal dø i deres synd. Dit jeg går, kan dere ikke komme. 22 Judeerne sa da: Han vil vel ikke ta sitt eget liv, siden han sier: Dit jeg går, kan dere ikke komme? 23 Han sa til dem: Dere er nedenfra, jeg er ovenfra. Dere er av denne verden, jeg er ikke av denne verden. 24 Derfor sa jeg til dere at dere skal dø i deres synder. For dersom dere ikke tror at JEG ER den jeg er, skal dere dø i deres synder. 25 De sa da til ham: Hvem er du? Jesus sa til dem: Nettopp det jeg sier dere! 26 Mangt har jeg å si og dømme om dere! Men han som har sendt meg, er sanndru, og det jeg har hørt av ham, det taler jeg til verden. 27 De skjønte ikke at det var om Faderen han talte til dem. 28 Jesus sa da: Når dere får opphøyet Menneskesønnen, da skal dere forstå at JEG ER den jeg er. Og av meg selv gjør jeg ingenting, men slik som Faderen har lært meg, slik taler jeg dette. w29 Han som har sendt meg, er med meg. Han har ikke latt meg bli alene, for jeg gjør alltid det som er til behag for ham. 30 Da han talte dette, var det mange som trodde på ham.

Jesus er veien til sann frihet

31 Jesus sa da til de judeerne som var kommet til tro på ham: Dersom dere blir i mitt ord, da er dere i sannhet mine disipler. 32 Og dere skal kjenne sannheten, og sannheten skal frigjøre dere. 33 De svarte ham: Vi er Abrahams ætt og har aldri vært treller under noen! Hvordan kan du da si: Dere skal bli fri?

34 Jesus svarte dem: Sannelig, sannelig sier jeg dere: Hver den som gjør synd, er syndens trell. 35 Men trellen blir ikke i huset til evig tid. Sønnen blir der til evig tid. 36 Får da Sønnen frigjort dere, da blir dere virkelig fri. 37 Jeg vet at dere er av Abrahams ætt. Men dere søker å drepe meg, fordi mitt ord ikke får rom hos dere. 38 Jeg taler det jeg har sett hos min Far, og dere gjør det dere har hørt av deres far.

Judeerne avviser Jesus og søker å steine ham

39 De svarte og sa til ham: Vår far er Abraham! Jesus sier til dem: Var
dere Abrahams barn, da gjorde dere Abrahams gjerninger. 40 Men nå
søker dere å drepe meg - et menneske som har sagt dere sannheten,
den som jeg har hørt av Gud. Det gjorde ikke Abraham. 41 Dere gjør
deres fars gjerninger. De sa da til ham: Vi er ikke født i hor! Vi har én
far, Gud. 42 Jesus sa til dem: Var Gud deres far, da hadde dere elsket
meg. For jeg kommer fra Gud og er utgått fra ham. For jeg er hel-
ler ikke kommet av meg selv, men han har utsendt meg. 43 Hvorfor
skjønner dere ikke det jeg taler? Fordi dere ikke tåler å høre mitt ord!
44 Dere har djevelen til far, og dere vil gjøre etter deres fars lyster. Han
var en drapsmann fra begynnelsen og står ikke i sannheten. For det er
ikke sannhet i ham. Når han taler løgn, taler han av sitt eget, for han
er en løgner og løgnens far. 45 Men fordi jeg sier sannheten, tror dere
meg ikke. 46 Hvem av dere kan overbevise meg om synd? Men sier jeg
sannheten, hvorfor tror dere meg da ikke? 47 Den som er av Gud, hører
Guds ord. Dere hører ikke, fordi dere ikke er av Gud. 48Judeerne svarte
og sa til ham: Sier vi ikke med rette at du er en samaritan og en besatt?
49 Jesus svarte: Jeg er ikke besatt. Men jeg ærer min Far, og dere van-
ærer meg. 50 Jeg søker ikke min egen ære. Det er en som søker den,
og han dømmer. 51Sannelig, sannelig sier jeg dere: Om noen holder
fast på mitt ord, skal han aldri i evighet se døden. 52 Da sa judeerne
til ham: Nå skjønner vi at du er besatt. Abraham døde, og profetene
likeså, men du sier: Den som holder fast på mitt ord, skal aldri i evighet
smake døden! 53 Du er da vel ikke større enn vår far Abraham som
døde? Også profetene døde. Hvem gjør du deg selv til? 54 Jesus svarte:
Dersom jeg ærer meg selv, da er min ære ingenting. Det er min Far
som ærer meg, han som dere sier er deres Gud. 55 Dere kjenner ham
ikke, men jeg kjenner ham. Dersom jeg sier at jeg ikke kjenner ham,
da blir jeg en løgner som dere. Men jeg kjenner ham og holder fast på
hans ord. 56 Abraham, deres far, frydet seg til å se min dag. Og han så
den og gledet seg. 57 Judeerne sa da til ham: Du er ennå ikke femti år
og har sett Abraham? 58 Jesus sa til dem: Sannelig, sannelig sier jeg
dere: JEG ER før Abraham ble til. 59 De tok da opp steiner for å kaste på
ham. Men Jesus skjulte seg og gikk ut av templet.

Notater

Johannes 9

Jesus helbreder en som var født blind

1 Og da han gikk videre, så han en mann som var født blind. 2 Disiplene hans spurte ham: Rabbi, hvem har syndet, han eller foreldrene hans, siden han ble født blind? 3 Jesus svarte: Verken han eller foreldrene hans har syndet. Men det er skjedd for at Guds gjerninger skulle åpenbares på ham. 4 Jeg må gjøre hans gjerninger som har sendt meg, så lenge det er dag. Natten kommer da ingen kan arbeide. 5Mens jeg er i verden, er jeg verdens lys. 6 Da han hadde sagt dette, spyttet han på jorden, laget en deig av spyttet og smurte deigen på øynene hans. 7 Og han sa til ham: Gå og vask deg i dammen Siloa! - det betyr: utsendt. Han gikk da bort og vasket seg, og kom tilbake seende. 8 Naboene og de som før hadde sett ham sitte og tigge, sa da: Er det ikke han som satt og tigget?

9 Noen sa: Jo, det er han! Andre sa: Nei, men han ligner ham! Han selv sa: Det er meg. 10 De sa da til ham: Hvordan ble dine øyne åpnet? 11 Han svarte: Den mannen som heter Jesus, gjorde en deig og smurte på øynene mine og sa til meg: Gå til Siloa og vask deg! Da jeg så gikk bort og vasket meg, kunne jeg se. 12 De sa til ham: Hvor er han? Han sier: Jeg vet ikke. 13 De førte da ham som hadde vært blind til fariseerne.

14 Det var sabbat den dagen da Jesus laget deigen og åpnet øynene hans. 15 Også fariseerne spurte ham da igjen om hvordan han hadde fått synet. Han sa til dem: Han la en deig på øynene mine, jeg vasket meg, og nå ser jeg. 16 Noen av fariseerne sa da: Denne mannen er ikke fra Gud, siden han ikke holder sabbaten. Andre sa: Hvordan kan et menneske som er en synder, gjøre slike tegn? Og det var uenighet blant dem. 17 Da sier de igjen til den blinde: Hva sier du om ham, siden det var dine øyne han åpnet? Han sa: Han er en profet! 18 Judeerne trodde da ikke om ham at han hadde vært blind og fått sitt syn, før de fikk kalt for seg foreldrene til ham som hadde fått synet. 19 De spurte dem: Er dette sønnen deres, som dere sier er født blind? Hvordan har

det seg da at han nå ser? 20 Hans foreldre svarte: Vi vet at dette er sønnen vår, og at han ble født blind. 21 Men hvordan det har seg at han nå ser, det vet vi ikke. Og hvem som har åpnet øynene hans, vet vi heller ikke. Spør ham selv, han er gammel nok til å svare for seg. 22 Dette sa foreldrene hans fordi de var redde for judeerne. For judeerne var allerede blitt enige om at dersom noen bekjente at Jesus var Messias, skulle han utstøtes av synagogen. 23 Derfor sa hans foreldre: Han er gammel nok! Spør ham selv. 24 De kalte da for andre gang til seg mannen som hadde vært blind, og sa til ham: Gi Gud ære! Vi vet at denne mannen er en synder. 25 Han svarte da: Om han er en synder, vet jeg ikke. Ett vet jeg: at jeg som var blind, nå ser! 26 De sa til ham: Hva gjorde han med deg? Hvordan åpnet han øynene dine? 27 Han svarte dem: Jeg har allerede sagt dere det, og dere hørte ikke på det. Hvorfor vil dere høre det nå igjen? Kanskje også dere vil bli disiplene hans? 28 Da skjelte de ham ut og sa: Du er hans disippel! Men vi er disipler av Moses. 29 Vi vet at til Moses har Gud talt. Men hvor denne mannen er fra, vet vi ikke. 30 Mannen svarte dem: Dette er da merkelig! Dere vet ikke hvor han er fra, enda han har åpnet øynene mine! 31 Vi vet at Gud ikke hører syndere, men han hører den som er gudfryktig og gjør hans vilje. 32 Aldri fra verden ble til, har en hørt at noen har åpnet øynene på en blindfødt. 33 Var ikke denne mannen fra Gud, kunne han ingenting gjøre. 34 De svarte og sa til ham: Du er helt og fullt født i synder, og du vil lære oss? Og de kastet ham ut.

Jesus bekrefter at han er Guds Sønn

35 Jesus fikk høre at de hadde kastet ham ut. Da han hadde funnet ham, sa han: Tror du på Guds Sønn? 36 Mannen svarte: Hvem er han, Herre, så jeg kan tro på ham? 37 Jesus sa til ham: Du har sett ham. Han som taler med deg, han er det. 38 Han sa: Jeg tror, Herre! Og han falt ned for ham i tilbedelse. 39 Og Jesus sa: Til dom er jeg kommet til denne verden, for at de som ikke ser, skal se, og de som ser, skal bli blinde.

40 Noen av fariseerne som var der sammen med ham, hørte dette, og de sa til ham: Vi er kanskje også blinde? 41 Jesus sa til dem: Var dere blinde, da hadde dere ikke synd. Men nå sier dere: Vi ser! Derfor er dere fremdeles skyldige.

Notater

Johannes 10

Den gode hyrde

1 Sannelig, sannelig sier jeg dere: Den som ikke går inn i fårekveen
gjennom døren, men stiger over et annet sted, han er en tyv og en
røver. 2 Men den som går inn gjennom døren, han er fårenes hyrde. 3
For ham lukker dørvokteren opp. Fårene hører hans røst, og han kaller
sine får ved navn og fører dem ut. 4 Når han har fått alle sine får ut, går
han foran dem, og fårene følger ham, fordi de kjenner hans røst. 5 Men
en fremmed vil de ikke følge. De vil flykte fra ham, for de kjenner ikke
de fremmedes røst. 6 Denne lignelsen fortalte Jesus til dem, men de
skjønte ikke hva det var han talte til dem. 7 Jesus talte da igjen: San-
nelig, sannelig sier jeg dere: Jeg er døren inn til fårene. 8 Alle de som
er kommet før meg, er tyver og røvere. Men fårene hørte ikke på dem.
9 Jeg er døren. Om noen går inn gjennom meg, skal han bli frelst. Og
han skal gå inn og gå ut og finne føde. 10 Tyven kommer bare for å
stjele og myrde og ødelegge. Jeg er kommet for at de skal ha liv og
ha overflod. 11 Jeg er den gode hyrde. Den gode hyrde setter sitt liv til
for fårene. 12 Men den som er leiekar og ikke hyrde, den som ikke eier
fårene, forlater fårene og flykter når han ser ulven komme. Og ulven
røver dem og jager dem fra hverandre. 13 For han er leiekar og har
ingen omsorg for fårene. 14 Jeg er den gode hyrde. Jeg kjenner mine,
og mine kjenner meg, 15likesom Faderen kjenner meg, og jeg kjenner
Faderen. Jeg setter mitt liv til for fårene. 16 Jeg har også andre får, som
ikke hører til i denne innhegningen. Også dem må jeg lede, og de skal
høre min røst. Og det skal bli én hjord og én hyrde. 17 Derfor elsker
Faderen meg, fordi jeg setter mitt liv til for at jeg skal ta det igjen. 18
Ingen tar det fra meg, men jeg setter det til av meg selv. Jeg har makt
til å sette det til, og jeg har makt til å ta det igjen. Dette budet fikk jeg
av min Far. 19 Det ble igjen splittelse blant jødene på grunn av disse
ordene.

20 Mange av dem sa: Han er besatt av en ond ånd og er gal.
Hvorfor hører dere på ham? 21 Andre sa: Dette er ikke en besatt manns
ord. En ond ånd kan vel ikke åpne øynene på blinde?

Jesus bekrefter at han og Faderen er ett

22 Men det var tempelvielsens fest i Jerusalem. Det var vinter.

23 Jesus gikk omkring i templet, i Salomos søylegang. 24 Judeerne flokket seg da om ham og sa til ham: Hvor lenge vil du holde oss i uvisshet? Er du Messias, så si oss det rett ut! 25 Jesus svarte dem: Jeg har sagt dere det, og dere tror det ikke. De gjerningene jeg gjør i min Fars navn, de vitner om meg. 26 Men dere tror ikke, fordi dere ikke er av mine får. 27 Mine får hører min røst, jeg kjenner dem, og de følger meg. 28 Og jeg gir dem evig liv, de skal aldri i evighet gå fortapt, og ingen skal rive dem ut av min hånd. 29 Min Far, som har gitt meg dem, er større enn alle, og ingen kan rive dem ut av min Fars hånd. 30 Jeg og Faderen er ett.

Judeerne vil på nytt steine Jesus

31 Judeerne tok da igjen opp steiner for å steine ham. 32 Jesus svarte dem: Mange gode gjerninger fra min Far har jeg vist dere. Hvilken av dem er det dere vil steine meg for? 33 Judeerne svarte ham: For noen god gjerning steiner vi deg ikke, men for gudsbespottelse, fordi du som er et menneske, gjør deg selv til Gud. 34 Jesus svarte dem: Står det ikke skrevet i deres lov: Jeg har sagt: Dere er guder? 35 Når loven har kalt dem som Guds ord kom til, for guder - og Skriften kan ikke gjøres ugyldig - 36 hvordan kan dere da si til ham som Faderen har helliget og sendt til verden: Du spotter Gud! - fordi jeg har sagt: Jeg er Guds Sønn? 37 Dersom jeg ikke gjør min Fars gjerninger, så tro meg ikke! 38Men hvis jeg gjør dem, da tro gjerningene, om dere ikke vil tro meg, for at dere kan forstå og vite at Faderen er i meg, og jeg i Faderen. 39 Da prøvde de igjen å gripe ham, men han slapp ut av deres hånd. 40 Så dro han igjen over til den andre siden av Jordan, til det stedet der Johannes først var og døpte. Der ble han en tid. 41 Mange kom til ham, og de sa: Johannes gjorde nok ingen tegn, men alt det Johannes sa om denne mannen, var sant. 42 Og mange trodde på ham der.

Notater

Johannes 11

Jesus vekker Lasarus opp fra de døde

1 Det var en mann som var syk, Lasarus fra Betania, byen som Maria og
hennes søster Marta bodde i. 2 Det var Maria som salvet Herren med
salve og tørket føttene hans med sitt hår. Det var hennes bror, Lasarus,
som var syk. 3 Søstrene sendte nå bud til ham og sa: Herre! se, han som
du elsker, er syk. 4 Men da Jesus hørte det, sa han: Denne sykdommen
er ikke til døden, men til Guds ære, for at Guds Sønn skal bli æret ved
den. 5 Jesus elsket Marta og hennes søster og Lasarus. 6 Da han nå
hørte at han var syk, ble han likevel enda to dager på det stedet der
han var. 7 Da først sier han til disiplene: La oss dra tilbake til Judea. 8
Disiplene sa til ham: Rabbi, nylig prøvde judeerne å steine deg, og du
drar dit igjen? 9 Jesus svarte: Er det ikke tolv timer i en dag? Den som
vandrer om dagen, snubler ikke, for han ser denne verdens lys. 10 Men
den som vandrer om natten, han snubler, fordi lyset ikke er i ham. 11
Dette talte han. Deretter sier han til dem: Vår venn Lasarus er sovnet
inn, men jeg går for å vekke ham. 12 Disiplene sa da til ham: Herre,
hvis han er sovnet, da blir han frisk igjen. 13 Jesus hadde talt om hans
død, men de tenkte at han talte om vanlig søvn. 14 Da sa Jesus rett ut
til dem: Lasarus er død! 15 Og for deres skyld er jeg glad at jeg ikke var
der, for at dere skal tro. Men la oss gå til ham! 16 Tomas, han som ble
kalt tvilling, sa da til sine med-disipler: La oss gå med, også vi, så vi kan
dø sammen med ham! 17 Da nå Jesus kom fram, fant han at Lasarus
allerede hadde ligget fire dager i graven. 18 Betania ligger nær ved
Jerusalem, omtrent femten stadier borte. 19 Og mange av jødene var
kommet til Marta og Maria for å trøste dem i sorgen over deres bror. 20
Da Marta nå fikk høre at Jesus kom, gikk hun for å møte ham. Men Ma-
ria satt hjemme i huset. 21 Marta sa da til Jesus: Herre, hadde du vært
her, da var min bror ikke død! 22 Men også nå vet jeg at alt det du ber
Gud om, vil Gud gi deg. 23 Jesus sier til henne: Din bror skal stå opp! 24
Marta sier til ham: Jeg vet at han skal stå opp i oppstandelsen på den
siste dag. 25 Jesus sa til henne: Jeg er oppstandelsen og livet. Den som

tror på meg, skal leve om han enn dør. 26 Og hver den som lever og tror på meg, skal aldri i evighet dø. Tror du dette? 27 Hun sier til ham: Ja, Herre! Jeg tror at du er Messias, Guds Sønn, han som skal komme til verden. 28 Da hun hadde sagt dette, gikk hun og kalte i stillhet på sin søster Maria, og sa: Mesteren er her og kaller på deg. 29 Da hun hørte det, sto hun fort opp og gikk til ham. 30 Jesus var ennå ikke kommet inn i landsbyen, men var på det stedet hvor Marta hadde møtt ham. 31 Da nå de jødene som var hjemme hos Maria for å trøste henne, så at hun brått reiste seg og gikk ut, fulgte de etter. De tenkte at hun ville gå til graven for å gråte der. 32 Da Maria kom dit hvor Jesus var, og fikk se ham, falt hun ned for hans føtter og sa til ham: Herre, hadde du vært her, da var min bror ikke død! 33 Da nå Jesus så henne gråte, og så de jødene gråte som var kommet sammen med henne, ble han opprørt i sin ånd og rystet. 34 Og han sa: Hvor har dere lagt ham? De sier til ham: Herre, kom og se! 35 Jesus gråt. 36 Jødene sa da: Se hvor han elsket ham! 37Men noen av dem sa: Kunne ikke han som har åpnet den blindes øyne, også ha gjort det slik at denne mannen ikke var død? 38 Jesus ble da igjen opprørt i sitt indre. Han kom til graven. Det var en hule, og en stein lå foran den. 39 Jesus sier: Ta steinen bort! Marta, den dødes søster, sier til ham: Herre, han stinker allerede, for han har ligget der fire dager. 40 Jesus sier til henne: Sa jeg deg ikke at dersom du tror, skal du se Guds herlighet? 41 De tok da steinen bort. Jesus løftet sine øyne mot himmelen og sa: Far, jeg takker deg fordi du har hørt meg. 42 Jeg visste jo at du alltid hører meg, men for folkets skyld som står omkring meg, sa jeg det, for at de skal tro at du har sendt meg. 43 Og da han hadde sagt dette, ropte han med høy røst: Lasarus, kom ut! 44 Da kom den døde ut, ombundet med liksvøp på føtter og hender, og om hans ansikt var bundet en svetteduk. Jesus sier til dem: Løs ham og la ham gå! 45 Mange av jødene, som var kommet til Maria og hadde sett det han gjorde, trodde da på ham. 46 Men noen av dem gikk av sted til fariseerne og sa til dem hva Jesus hadde gjort.

Rådet beslutter å drepe Jesus

47 Ypperstеprestene og fariseerne kalte da Rådet sammen og sa: Hva
skal vi gjøre? For denne mannen gjør mange tegn.
48 Lar vi ham holde på slik, vil alle tro på ham. Så kommer ro-
merne og tar både vårt hellige sted og vårt folk. 49 Men en av dem,
Kaifas, han som var ypperstеprest dette året, sa til dem: Dere forstår
ingenting! 50 Dere tenker heller ikke på at det er til gagn for dere at ett
menneske dør for folket, og ikke hele folket går til grunne. 51 Dette sa
han ikke av seg selv, men da han var ypperstеprest dette året, talte han
profetisk om at Jesus skulle dø for folket, 52 og ikke bare for folket, men
også for å samle til ett de Guds barn som er spredt omkring. 53 Fra den
dagen la de planer om å drepe ham. 54 Derfor gikk ikke Jesus lenger
åpenlyst omkring blant judeerne. Han dro bort derfra til et sted nær
ørkenen, til en by som heter Efra'im. Der holdt han til med disiplene
sine. 55 Men jødenes påske var nå nær, og mange dro fra landet opp til
Jerusalem før påsken for å rense seg.
56 De lette da etter Jesus, og talte seg imellom mens de sto i
templet: Hva mener dere? Kommer han ikke til høytiden? 57 Men yp-
perstеprestene og fariseerne hadde gitt befaling om at dersom noen
fikk vite hvor han var, da skulle han melde fra om det, så de kunne gri-
pe ham.

Notater

Johannes 12

Maria salver Jesu føtter

1 Seks dager før påske kom så Jesus til Betania, der Lasarus bodde, han
som Jesus hadde reist opp fra de døde. 2 Der holdt de et festmåltid
for ham. Marta vartet opp, og Lasarus var en av dem som lå til bords
sammen med ham. 3 Maria tok da et pund ekte, meget kostbar nar-
dus-salve og salvet Jesu føtter, og hun tørket hans føtter med sitt hår.
Og huset ble fylt av salvens duft. 4 Da sier Judas Iskariot, en av disiplene
hans, han som skulle komme til å forråde ham: 5 Hvorfor ble ikke den-
ne salven solgt for tre hundre denarer og pengene gitt til de fattige? 6
Men dette sa han, ikke fordi de fattige lå ham på hjertet, men fordi han
var en tyv. Det var han som hadde kassen, og han tok av det som ble
lagt i den. 7 Jesus sa da: La henne være! Hun har gjemt den til dagen
for gravferden min! 8 For de fattige har dere alltid hos dere, men meg
har dere ikke alltid. 9 En stor mengde av jødene fikk nå vite at han var
der. Nå kom de dit, ikke bare på grunn av Jesus, men også for å se La-
sarus, som han hadde reist opp fra de døde.

10 Men yppersteprestene la planer om også å drepe Lasarus, 11
fordi mange av jødene gikk dit for hans skyld og trodde på Jesus.

Jesus rir inn i Jerusalem

12 Dagen etter fikk den store folkemengden som var kommet til høyti-
den, høre at Jesus var på vei til Jerusalem.

13 Da tok de palmegreiner og gikk ut for å møte ham, og de
ropte: Hosianna! Velsignet være han som kommer i Herrens navn, Isra-
els konge! 14 Men Jesus fant et ungt esel og satte seg på det, som det
står skrevet: 15 Frykt ikke, Sions datter! Se, din konge kommer, sittende
på en eselfole. 16 Dette skjønte ikke disiplene hans fra først av. Men da
Jesus var blitt herliggjort, da mintes de at dette var skrevet om ham, og
at de hadde gjort dette for ham. 17 Folkeskaren som hadde vært med
ham da han kalte Lasarus ut av graven og reiste ham opp fra de døde,
vitnet om det. 18 Dette var også grunnen til at folket gikk ham i møte,

fordi de hadde hørt at han hadde gjort dette tegnet. 19 Fariseerne sa da seg imellom: Dere ser at dere ikke oppnår noe! Se, all verden løper etter ham!

Noen grekere vil se Jesus

20 Blant dem som pleide å dra opp for å tilbe under høytiden, var det noen grekere.

21 Disse kom da til Filip, som var fra Betsaida i Galilea, og ba ham og sa: Herre, vi vil gjerne se Jesus. 22 Filip kommer og sier det til Andreas. Andreas og Filip går og sier det til Jesus. 23 Men Jesus svarer dem og sier: Timen er kommet da Menneskesønnen skal bli herliggjort!

24 Sannelig, sannelig sier jeg dere: Hvis ikke hvetekornet faller i jorden og dør, blir det bare det ene kornet. Men hvis det dør, bærer det mye frukt. 25 Den som elsker sitt liv, skal miste det. Men den som hater sitt liv i denne verden, skal bevare det til evig liv. 26 Den som vil tjene meg, han må følge meg. Der jeg er, der skal også min tjener være. Om noen tjener meg, ham skal Faderen ære.

Jesus forutsier sin død

27 Nå er min sjel forferdet! Og hva skal jeg si? Far, frels meg fra denne time! Men nei, derfor er jeg jo kommet til denne time. 28 Far, herliggjør ditt navn! Da kom det en røst fra himmelen: Jeg har herliggjort det, og jeg skal igjen herliggjøre det! 29 Folkemengden som sto der og hørte det, sa da at det hadde tordnet. Andre sa: En engel talte til ham. 30 Jesus svarte og sa: Ikke for min skyld kom denne røsten, men for deres skyld. 31 Nå holdes dom over denne verden. Nå skal denne verdens fyrste kastes ut. 32 Når jeg blir opphøyet fra jorden, skal jeg dra alle til meg. 33 Dette sa han for å gi til kjenne hva slags død han skulle dø.

Jesus vitner om at han er lyset

34 Folket svarte ham: Vi har hørt av loven at Messias blir til evig tid. Hvordan kan du da si at Menneskesønnen må opphøyes? Hvem er denne Menneskesønnen? 35 Jesus sa da til dem: Ennå en liten stund

er lyset blant dere. Vandre den stund dere har lyset, for at ikke mørket skal komme over dere. Den som vandrer i mørket, vet ikke hvor han går hen. 36 Tro på lyset mens dere har lyset, så dere kan bli lysets barn! Dette talte Jesus, og gikk bort og skjulte seg for dem. 37 Men enda han hadde gjort så mange tegn for øynene deres, trodde de ikke på ham.

38 Det var for at dette ordet hos profeten Jesaja skulle bli oppfylt - som han har sagt: Herre, hvem trodde det budskapet vi hørte? Og hvem ble Herrens arm åpenbart for? 39 Derfor kunne de ikke tro, for også dette har Jesaja sagt: - 40 Han har blindet deres øyne og forherdet deres hjerter, for at de ikke skal se med øynene og forstå med hjertet og omvende seg, så jeg kunne lege dem.

41 Dette sa Jesaja fordi han så hans herlighet, og talte om ham. 42 Likevel var det mange som trodde på ham, også av rådsherrene. Men for fariseernes skyld bekjente de det ikke, for at de ikke skulle bli utstøtt av synagogen.

43 For de ville heller ha ære av mennesker enn ære av Gud.

Den som ser Jesus, ser Faderen

44 Men Jesus ropte og sa: Den som tror på meg, tror ikke på meg, men på ham som har sendt meg.

45 Og den som ser meg, ser ham som har sendt meg. 46 Jeg er kommet som et lys til verden, for at hver den som tror på meg, ikke skal bli i mørket. 47 Om noen hører mine ord og ikke tar vare på dem, så dømmer ikke jeg ham. For jeg er ikke kommet for å dømme verden, men for å frelse verden. 48 Den som forkaster meg og ikke tar imot mine ord, han har den som dømmer ham: Det ordet jeg har talt, det skal dømme ham på den siste dag.

49 For jeg har ikke talt av meg selv. Men Faderen, som har sendt meg, han har gitt meg befaling om hva jeg skal si og hva jeg skal tale. 50 Og jeg vet at hans bud er evig liv. Det som jeg da taler, det taler jeg slik som Faderen har sagt meg.

Notater

Johannes 13

Jesus feirer påske med disiplene

1 Det var før påskehøytiden, og Jesus visste at hans time var kommet
da han skulle gå bort fra denne verden til Faderen. Og som han hadde
elsket sine egne som var i verden, slik elsket han dem til det siste. 2 De
holdt da måltid. Djevelen hadde allerede inngitt i hjertet til Judas, sønn
av Simon Iskariot, at han skulle forråde ham. 3 Jesus visste at Faderen
hadde gitt alt i hans hender, at han var utgått fra Gud og gikk til Gud. 4
Da reiser han seg fra måltidet, legger av seg klærne, og tar et linklede
og binder det om seg. 5 Deretter slår han vann i et fat og begynner å
vaske disiplenes føtter og tørke dem med linkledet som han hadde
bundet om seg. 6 Han kommer da til Simon Peter, og denne sier til
ham: Herre, vasker du mine føtter? 7 Jesus svarte og sa til ham: Det
jeg gjør, forstår du ikke nå, men du skal skjønne det senere. 8 Peter
sier til ham: Aldri i evighet skal du vaske mine føtter! Jesus svarte ham:
Dersom jeg ikke vasker deg, har du ingen del med meg! 9 Simon Peter
sier til ham: Herre, ikke bare mine føtter, men også hendene og hodet!
10 Jesus sier til ham: Den som er badet, trenger ikke å vaske annet enn
føttene, han er jo helt ren. Også dere er rene, men ikke alle. 11 For han
visste hvem som skulle forråde ham. Derfor sa han: Dere er ikke alle
rene. 12 Da han hadde vasket føttene deres og tatt på seg klærne, satte
han seg til bords igjen. Så sa han til dem: Forstår dere hva jeg har gjort
med dere? 13 Dere kaller meg Mester og Herre. Og med rette sier dere
det, for jeg er det. 14 Når da jeg, som er Herre og Mester, har vasket
deres føtter, så skylder også dere å vaske hverandres føtter. 15 For jeg
har gitt dere et forbilde, for at også dere skal gjøre slik som jeg har gjort
mot dere. 16 Sannelig, sannelig, sier jeg dere: En tjener er ikke større
enn sin herre. Heller ikke er en utsending større enn den som har sendt
ham. 17 Om dere vet dette, da er dere salige, så sant dere gjør det. 18
Jeg taler ikke om dere alle. Jeg vet hvem jeg har utvalgt - men Skriften
måtte bli oppfylt: Han som eter sitt brød med meg, har løftet sin hæl
mot meg.

19 Fra nå av sier jeg dere det før det skjer, for at dere, når det
skjer, skal tro at jeg er den jeg er. 20 Sannelig, sannelig sier jeg dere:

Den som tar imot en som jeg sender, tar imot meg. Og den som tar imot meg, tar imot ham som har sendt meg.

Judas går for å forråde Jesus

21 Da Jesus hadde sagt dette, ble han rystet i ånden, og vitnet og sa: Sannelig, sannelig sier jeg dere: En av dere kommer til å forråde meg. 22 Disiplene så på hverandre, de kunne ikke skjønne hvem det var han talte om. 23 En av disiplene, han som Jesus elsket, lå til bords ved Jesu side. 24 Til ham nikker da Simon Peter for at han skulle spørre hvem han mente. 25Han lener seg opp til Jesu bryst og sier til ham: Herre, hvem er det? 26 Jesus svarer: Det er ham som jeg gir det brødstykket jeg nå dypper. Han dypper så stykket, og tar og gir det til Judas, Simon Iskariots sønn. 27 Og etter at han hadde fått stykket, for Satan inn i ham. Jesus sier så til ham: Det du gjør, gjør det snart! 28 Men ingen av dem som lå til bords, skjønte hva han mente med det han sa til ham. 29 Siden Judas hadde pengepungen, tenkte noen at Jesus sa til ham: Kjøp inn det vi har bruk for til høytiden! Eller at han skulle gi noe til de fattige. 30 Da han hadde fått brødstykket, gikk han straks ut. Men det var natt.

Jesus taler om sin bortgang

31 Da han var gått, sa Jesus: Nå er Menneskesønnen herliggjort, og Gud er herliggjort i ham.

32 Er Gud herliggjort i ham, da skal også Gud herliggjøre ham i seg selv, og han skal snart herliggjøre ham. 33 Mine barn! Ennå en liten stund er jeg hos dere. Dere skal lete etter meg, og som jeg sa til judeerne, sier jeg nå til dere: Dit jeg går, kan dere ikke komme. 34 Et nytt bud gir jeg dere: Dere skal elske hverandre! Som jeg har elsket dere, skal også dere elske hverandre. 35 Av dette skal alle kjenne at dere er mine disipler, om dere har kjærlighet til hverandre. 36 Simon Peter sier til ham: Herre, hvor går du hen? Jesus svarte ham: Dit jeg går, kan du ikke følge meg nå, men du skal følge meg senere.

37 Peter sier til ham: Herre, hvorfor kan jeg ikke følge deg nå? Jeg vil sette mitt liv til for deg. 38 Jesus svarer: Vil du sette ditt liv til for meg? Sannelig, sannelig sier jeg deg: Hanen skal ikke gale før du har fornektet meg tre ganger.

Notater

Johannes 14

Jesus trøster disiplene

1 La ikke deres hjerte forferdes! Tro på Gud, og tro på meg! 2 I min Fars
hus er det mange rom. Var det ikke slik, da hadde jeg sagt dere det. For
jeg går bort for å gjøre i stand et sted for dere. 3 Og når jeg er gått bort
og har gjort i stand et sted for dere, kommer jeg igjen og skal ta dere
til meg, for at også dere skal være der jeg er. 4 Og dit jeg går, vet dere
veien. 5 Tomas sier til ham: Herre, vi vet ikke hvor du går hen, hvordan
kan vi da vite veien? 6 Jesus sier til ham: Jeg er veien og sannheten og
livet. Ingen kommer til Faderen uten ved meg.

Jesus og Faderen er ett

7 Hadde dere kjent meg, så hadde dere også kjent min Far. Og fra nå
av kjenner dere ham og har sett ham. 8 Filip sier til ham: Herre, vis oss
Faderen, og det er nok for oss! 9 Jesus sier til ham: Så lang en tid har jeg
vært hos dere, og du kjenner meg ikke, Filip? Den som har sett meg,
har sett Faderen. Hvordan kan du da si: Vis oss Faderen? 10 Tror du
ikke at jeg er i Faderen, og Faderen i meg? De ordene jeg taler til dere,
taler jeg ikke av meg selv, men Faderen, som blir i meg, han gjør sine
gjerninger. 11 Tro meg at jeg er i Faderen, og Faderen i meg. Om ikke
for annet, så tro det for selve gjerningenes skyld. 12 Sannelig, sannelig
sier jeg dere: Den som tror på meg, han skal også gjøre de gjerningene
jeg gjør. Og han skal gjøre større gjerninger enn disse, for jeg går til
min Far. 13 Og hva som helst dere ber om i mitt navn, det skal jeg gjøre,
for at Faderen skal bli herliggjort i Sønnen. 14 Om dere ber meg om
noe i mitt navn, så skal jeg gjøre det!

En annen talsmann

15 Dersom dere elsker meg, da holder dere fast på mine bud.
16 Og jeg vil be Faderen, og han skal gi dere en annen
talsmann, for at han skal være hos dere for evig, 17 sannhetens

Ånd, som verden ikke kan få, for den ser ham ikke og kjenner ham ikke. Dere kjenner ham, for han blir hos dere og skal være i dere. 18 Jeg skal ikke etterlate dere farløse, jeg kommer til dere. 19 Ennå en liten stund, og verden ser meg ikke lenger. Men dere ser meg, for jeg lever, og dere skal leve. 20 På den dagen skal dere kjenne at jeg er i min Far, og dere i meg, og jeg i dere. 21 Den som har mine bud og holder fast på dem, han er den som elsker meg. Og den som elsker meg, skal bli elsket av min Far. Og jeg skal elske ham og åpenbare meg for ham. 22 Judas, ikke Iskariot, sier til ham: Herre, hva er grunnen til at du vil åpenbare deg for oss, men ikke for verden? 23 Jesus svarte og sa til ham: Om noen elsker meg, da holder han fast på mitt ord, og min Far skal elske ham, og vi skal komme til ham og ta bolig hos ham. 24 Den som ikke elsker meg, holder ikke fast på mine ord. Det ordet som dere hører, er ikke mitt, men Faderens, han som har sendt meg. 25 Dette har jeg talt til dere mens jeg ennå er hos dere. 26 Men talsmannen, Den Hellige Ånd, som Faderen skal sende i mitt navn, han skal lære dere alle ting, og minne dere om alt det som jeg har sagt dere. 27 Fred etterlater jeg dere. Min fred gir jeg dere. Ikke som verden gir, gir jeg dere. La ikke deres hjerte forferdes, frykt ikke! 28 Dere hørte at jeg sa til dere: Jeg går bort, og jeg kommer til dere igjen. Dersom dere elsket meg, ville dere glede dere over at jeg går til Faderen, for min Far er større enn jeg. 29 Og nå har jeg sagt dere dette før det skjer, for at dere skal tro når det skjer. 30 Heretter skal jeg ikke tale mye med dere. For denne verdens fyrste kommer, og han har ikke noe i meg. 31 Men for at verden skal vite at jeg elsker Faderen og gjør slik som Faderen har befalt meg - stå opp, la oss gå herfra!

Notater

Johannes 15

Det sanne vintre

Jeg er det sanne vintre, og min Far er vingårdsmannen. 2 Hver grein
på meg som ikke bærer frukt, tar han bort. Og hver den som bærer
frukt, renser han, for at den skal bære mer frukt. 3 Dere er alt rene på
grunn av det ordet som jeg har talt til dere. 4 Bli i meg, så blir jeg i dere.
Likesom greinen ikke kan bære frukt av seg selv, men bare når den blir
i vintreet, slik kan heller ikke dere bære frukt uten at dere blir i meg. 5
Jeg er vintreet, dere er greinene. Den som blir i meg, og jeg i ham, han
bærer mye frukt. For uten meg kan dere intet gjøre. 6 Om noen ikke
blir i meg, da kastes han ut som en grein og visner, og de samler dem
sammen og kaster dem på ilden, og de brenner. 7 Dersom dere blir i
meg, og mine ord blir i dere, da be om hva dere vil, og dere skal få det.
8 I dette er min Far herliggjort at dere bærer mye frukt, og dere skal
bli mine disipler. 9 Likesom Faderen har elsket meg, så har jeg elsket
dere. Bli i min kjærlighet. 10 Hvis dere holder fast på mine bud, da blir
dere i min kjærlighet, likesom jeg har holdt fast på min Fars bud og blir
i hans kjærlighet. 11 Dette har jeg talt til dere for at min glede kan være
i dere, og deres glede bli fullkommen.

Dere skal elske hverandre

12 Dette er mitt bud at dere skal elske hverandre, likesom jeg har elsket
dere. 13 Ingen har større kjærlighet enn denne at han setter sitt liv til for
vennene sine. 14 Dere er mine venner dersom dere gjør det jeg påleg-
ger dere. 15 Jeg kaller dere ikke lenger tjenere, for tjeneren vet ikke hva
hans herre gjør. Men dere har jeg kalt venner, for alt det jeg har hørt av
min Far, har jeg kunngjort dere. 16 Dere har ikke utvalgt meg, men jeg

har utvalgt dere, og bestemt dere til å gå ut og bære frukt. Og deres
frukt skal vare, for at Faderen skal gi dere alt det dere ber ham om i
mitt navn. 17 Dette er mitt bud til dere at dere skal elske hverandre.

Verden vil hate og forfølge dere

18 Når verden hater dere, da skal dere vite at den har hatet meg
før dere. 19 Var dere av verden, da ville verden elske sitt eget. Men
fordi dere ikke er av verden, men jeg har utvalgt dere av verden,
derfor hater verden dere. 20 Husk det ordet som jeg sa til dere:
En tjener er ikke større enn sin herre. Har de forfulgt meg, så vil
de også forfølge dere. Har de holdt fast på mitt ord, så skal de
også holde deres. 21 Men alt dette skal de gjøre mot dere for mitt
navns skyld, fordi de ikke kjenner ham som har sendt meg.
22 Var jeg ikke kommet, og hadde jeg ikke talt til dem, da
hadde de ikke synd. Men nå har de ingen unnskyldning for sin
synd. 23 Den som hater meg, han hater også min Far. 24 Hadde
jeg ikke gjort slike gjerninger blant dem som ingen annen har
gjort, da hadde de ikke synd. Men nå har de sett dem og hater
likevel både meg og min Far. 25 Men dette er skjedd for at det
ordet skal bli oppfylt som er skrevet i deres lov: De hatet meg
uten grunn. 26 Når talsmannen kommer, han som jeg skal sen-
de dere fra Faderen, sannhetens Ånd som utgår fra Faderen, da
skal han vitne om meg. 27 Men også dere skal vitne, for dere har
vært med meg fra begynnelsen.

Notater

Johannes 16

1 Dette har jeg talt til dere for at dere ikke skal ta anstøt. 2 De skal utstø-
te dere av synagogene. Det kommer en tid da hver den som slår dere i
hjel, skal tro at han gjør Gud en dyrkelse. 3 Og dette skal de gjøre fordi
de ikke kjenner Faderen og heller ikke meg.

Jesus lover disiplene Ånden til talsmann

4 Men dette har jeg talt til dere for at dere, når timen kommer, skal
minnes at jeg sa dere det. Men dette sa jeg dere ikke fra begynnelsen
av, fordi jeg da var hos dere. 5 Nå går jeg bort til ham som har sendt
meg. Og ingen av dere spør meg: Hvor går du hen? 6 Men fordi jeg har
sagt dere dette, har sorg fylt deres hjerte. 7 Men jeg sier dere sann-
heten: Det er til gagn for dere at jeg går bort. For dersom jeg ikke går
bort, kommer ikke talsmannen til dere. Men går jeg bort, da skal jeg
sende ham til dere. 8 Og når han kommer, skal han overbevise verden
om synd og om rettferdighet og om dom: 9 Om synd, fordi de ikke tror
på meg. 10 Om rettferdighet, fordi jeg går til Faderen, og dere ser meg
ikke lenger. 11 Om dom, fordi denne verdens fyrste er dømt. 12 Ennå
har jeg mye å si dere, men dere kan ikke bære det nå. 13 Men når han
kommer, sannhetens Ånd, skal han veilede dere til hele sannheten. For
han skal ikke tale av seg selv, men det han hører, skal han tale, og de
kommende ting skal han forkynne dere. 14 Han skal herliggjøre meg,
for han skal ta av mitt og forkynne det for dere. 15 Alt det som Faderen
har, er mitt. Derfor sa jeg at han tar av mitt og forkynner for dere.

Sorg og glede

16 Om en liten stund ser dere meg ikke lenger. Og om en liten stund
igjen skal dere se meg. 17 Da sa noen av disiplene hans til hverandre:
Hva mener han med dette som han sier til oss: Om en liten stund ser
dere meg ikke lenger, og om en liten stund igjen skal dere se meg,
og: Jeg går til Faderen? 18 De sa derfor: Hva betyr dette som han sier:
En liten stund? Vi skjønner ikke hva han taler om. 19 Jesus visste at de

ville spørre ham, og han sa til dem: Er det dette dere drøfter med hverandre, at jeg sa: Om en liten stund ser dere meg ikke lenger, og om en liten stund igjen skal dere se meg? 20 Sannelig, sannelig sier jeg dere: Dere skal gråte og klage, men verden skal glede seg. Dere skal ha smerte, men deres smerte skal bli til glede! 21 Når en kvinne skal føde, har hun smerte, fordi hennes time er kommet. Men når hun har født barnet, minnes hun ikke sin trengsel mer, i glede over at et menneske er født til verden. 22 Slik har også dere smerte nå. Men jeg skal se dere igjen, og deres hjerte skal glede seg, og ingen tar deres glede fra dere.

Bønn i Jesu navn

23 Og på den dagen skal dere ikke spørre meg om noe. Sannelig, sannelig sier jeg dere: Alt det dere ber Faderen om, skal han gi dere i mitt navn. 24 Hittil har dere ikke bedt om noe i mitt navn. Be, og dere skal få, for at deres glede kan være fullkommen. 25 Dette har jeg talt til dere i lignelser. Det kommer en tid da jeg ikke lenger skal tale til dere i lignelser, men fritt ut forkynne dere om Faderen. 26 På den dagen skal dere be i mitt navn. Og jeg sier dere ikke at jeg skal be Faderen for dere. 27 For Faderen selv elsker dere, fordi dere har elsket meg og trodd at jeg er utgått fra Gud. 28 Jeg er utgått fra Faderen og er kommet til verden. Jeg forlater verden igjen og går til Faderen. 29 Hans disipler sa: Se, nå taler du fritt ut, og sier ingen lignelse! 30 Nå vet vi at du vet alt, og du har ikke bruk for at noen spør deg. Derfor tror vi at du er utgått fra Gud. 31 Jesus svarte dem: Nå tror dere? 32 Se, det kommer en time, og den er alt kommet, da dere alle skal bli spredt, hver til sitt, og la meg være alene. Men jeg er ikke alene, for Faderen er med meg. 33 Dette har jeg talt til dere for at dere skal ha fred i meg. I verden har dere trengsel. Men vær frimodige! Jeg har overvunnet verden.

Notater

Johannes 17

Jesu ypperstesprestelige bønn

1 Dette talte Jesus, og han løftet sine øyne mot himmelen og sa:
Far, timen er kommet. Herliggjør din Sønn for at din Sønn kan
herliggjøre deg, 2 likesom du har gitt ham makt over alt kjød,
for at han skal gi evig liv til alle dem som du har gitt ham. 3 Og
dette er det evige liv, at de kjenner deg, den eneste sanne Gud,
og ham du utsendte, Jesus Kristus. 4 Jeg har herliggjort deg på
jorden idet jeg har fullført den gjerning som du har gitt meg å
gjøre. 5 Og nå, herliggjør du meg, Far, hos deg selv med den her-
lighet jeg hadde hos deg før verden ble til! 6 Jeg har åpenbart
ditt navn for de menneskene du ga meg av verden. De var dine,
og du ga dem til meg, og de har holdt fast på ditt ord. 7 Nå vet de
at alt det du har gitt meg, er fra deg. 8 For de ordene som du ga
meg, har jeg gitt dem. Og de har tatt imot dem og kjent i sann-
het at jeg er utgått fra deg. Og de har trodd at du har utsendt
meg. 9 Jeg ber for dem. Jeg ber ikke for verden, men for dem
som du har gitt meg, for de er dine. 10 Alt mitt er ditt, og ditt er
mitt. Og jeg er herliggjort i dem. 11 Og jeg er ikke lenger i verden,
men disse er i verden, og jeg kommer til deg. Hellige Far! Bevar
dem i ditt navn, som du har gitt meg, for at de kan være ett, like-
som vi er ett. 12 Da jeg var hos dem, bevarte jeg dem i ditt navn,
som du har gitt meg. Jeg voktet dem, og ingen av dem gikk
fortapt, uten fortapelsens sønn - for at Skriften skulle bli oppfylt.
13 Men nå kommer jeg til deg. Og dette taler jeg i verden for at
de skal ha min glede fullkommen i seg. 14 Jeg har gitt dem ditt
ord. Og verden har hatet dem fordi de ikke er av verden, likesom
jeg ikke er av verden. 15 Jeg ber ikke om at du skal ta dem ut av
verden, men at du skal bevare dem fra det onde.

16 De er ikke av verden, likesom jeg ikke er av verden. 17
Hellige dem i sannheten! Ditt ord er sannhet. 18 Likesom du har

utsendt meg til verden, har også jeg utsendt dem til verden. 19 Og jeg helliger meg for dem, for at også de skal være helliget i sannhet.

20 Jeg ber ikke bare for disse, men også for dem som ved deres ord kommer til tro på meg, 21 at de alle må være ett, likesom du, Far, i meg, og jeg i deg - at også de må være ett i oss, for at verden skal tro at du har utsendt meg. 22 Og den herlighet som du har gitt meg, har jeg gitt dem, for at de skal være ett, likesom vi er ett, 23 jeg i dem og du i meg, for at de fullkomment skal være gjort til ett, for at verden kan kjenne at du har utsendt meg og elsket dem, likesom du har elsket meg. 24 Far, jeg vil at de som du har gitt meg, skal være hos meg der jeg er, for at de skal se min herlighet, som du har gitt meg, fordi du elsket meg før verdens grunnvoll ble lagt. 25 Rettferdige Far! Verden har ikke kjent deg, men jeg har kjent deg. Og disse har erkjent at du har utsendt meg. 26 Og jeg har kunngjort ditt navn for dem, og skal fortsatt kunngjøre det, for at den kjærlighet som du elsket meg med, skal være i dem, og jeg i dem.

Notater

Johannes 18

Jesus blir grepet

1 Da Jesus hadde talt dette, gikk han ut sammen med disiplene sine
over bekken Kedron. Der var det en hage, og i den gikk han og disiple-
ne hans inn. 2 Men også Judas, som forrådte ham, kjente stedet, for
Jesus kom ofte sammen med disiplene sine der. 3 Judas hadde nå fått
med seg vaktstyrken og tjenerne fra ypperstepresten og fariseerne,
og kom dit med fakler og lamper og våpen. 4 Jesus visste om alt det
som skulle skje med ham. Han gikk fram og sa til dem: Hvem leter
dere etter? 5 De svarte ham: Jesus fra Nasaret. Jesus sier til dem: Det
er jeg! Men også Judas, som forrådte ham, sto der sammen med dem.
6 Da han sa til dem: Det er jeg, vek de tilbake og falt til jorden. 7 Da
spurte han dem igjen: Hvem leter dere etter? Og de sa: Jesus fra Na-
saret. 8 Jesus svarte: Jeg sa dere at det er jeg! Er det da meg dere leter
etter, så la disse gå!

9 - for at det ordet som han hadde sagt, skulle bli oppfylt: Jeg
mistet ikke noen av dem som du har gitt meg. 10 Simon Peter hadde
et sverd, og han trakk det, slo til ypperstepresten tjener og hogg det
høyre øret av ham. Tjenerens navn var Malkus. 11 Jesus sa da til Peter:
Stikk sverdet i sliren! Skulle jeg ikke drikke det begeret Faderen har gitt
meg?

Jesus for ypperstepresten

12 Vakten og høvedsmannen og judeernes tjenere grep da Jesus og
bandt ham. 13 De førte ham først til Annas, for han var svigerfar til Kai-
fas, som var ypperstepresten dette året.

14 Det var Kaifas som hadde gitt jødene det rådet at det var
til gagn at ett menneske døde for folket. 15 Men Simon Peter og en
annen disippel fulgte etter Jesus. Denne disippelen var kjent med yp-
perstepresten, og gikk inn med Jesus i ypperstepresten gård. 16 Men
Peter sto utenfor ved døren. Den andre disippelen, som var kjent med
ypperstepresten, gikk da ut og talte med tjenestepiken som holdt vakt

ved døren, og fikk Peter inn. 17 Piken som var dørvakt, sier da til Peter: Er ikke du også en av disiplene til denne mannen? Han svarer: Det er jeg ikke! 18 Tjenerne og vaktene hadde gjort opp en kullild, fordi det var kaldt, og de sto og varmet seg. Men også Peter sto der sammen med dem og varmet seg. 19 Ypperstepresten spurte nå Jesus om hans disipler og om hans lære.

20 Jesus svarte ham: Jeg har talt fritt ut til all verden. Jeg har alltid lært i synagoger og i templet, der alle jøder kommer sammen. I det skjulte har jeg ikke talt. 21 Hvorfor spør du meg? Spør dem som har hørt meg, om hva jeg har talt til dem! Se, de vet hva jeg har sagt. 22 Men da han hadde sagt dette, ga en av vaktene som sto der, Jesus et slag i ansiktet og sa: Er det slik du svarer ypperstepresten? 23 Jesus svarte ham: Har jeg sagt noe galt, så bevis at det er ondt! Men hvis det er sant, hvorfor slår du meg da?

24 Annas sendte ham så bundet til Kaifas, ypperstepresten.

Peter fornekter Jesus

25 Men Simon Peter sto og varmet seg. De sa da til ham: Er ikke du også en av disiplene hans? Han nektet og sa: Det er jeg ikke.

26 En av ypperstepresten's tjenere, en slektning av ham som Peter hadde hogd øret av, sier: Så jeg ikke deg i hagen sammen med ham? 27 Da nektet Peter igjen. Og straks gol hanen.

Jesus for Pilatus

28 De førte så Jesus fra Kaifas til borgen. Det var tidlig på morgenen. Selv gikk de ikke inn i borgen, for at de ikke skulle bli urene, men kunne ete påske.

29 Pilatus gikk da ut til dem og sa: Hva slags anklage fører dere mot denne mannen? 30 De svarte og sa til ham: Var han ikke en ugjerningsmann, da hadde vi ikke overgitt ham til deg. 31 Pilatus sa da til dem: Ta ham dere, og døm ham etter deres lov! Judeerne sa til ham: Vi har ikke rett til å ta livet av noen. 32 Det var for at det ordet skulle bli oppfylt som Jesus hadde sagt da han ga til kjenne hva slags død han

skulle dø. 33 Pilatus gikk da inn i borgen igjen. Han kalte Jesus fram for
seg og sa: Er du jødenes konge? 34 Jesus svarte ham: Sier du dette av
deg selv, eller har andre sagt deg dette om meg? 35 Pilatus svarte: Jeg
er vel ikke en jøde! Det er ditt eget folk og ypperstesprestene som har
overgitt deg til meg. Hva har du gjort? 36 Jesus svarte: Mitt rike er ikke
av denne verden. Var mitt rike av denne verden, da hadde mine tjenere
kjempet, så jeg ikke skulle bli overgitt til judeerne. Men nå er mitt rike
ikke av denne verden. 37 Pilatus sa da til ham: Men konge er du altså?
Jesus svarte: Du sier det, jeg er konge. Til dette er jeg født, og til dette
er jeg kommet til verden, at jeg skal vitne for sannheten. Hver den som
er av sannheten, hører min røst. 38 Pilatus sier til ham: Hva er sannhet?
Og da han hadde sagt dette, gikk han igjen ut til judeerne og sa til
dem: Jeg finner ingen skyld hos ham.

39 Men det er jo den skikk hos dere at jeg gir dere en fan-
ge fri i påsken. Vil dere nå at jeg skal gi dere jødenes konge fri?
40 Da ropte de igjen: Ikke ham, men Barabbas! Men Barabbas
var en røver.

Notater

Johannes 19

Jesus blir hudstrøket og hånet

1 Da tok Pilatus Jesus og lot ham hudstryke. 2 Og soldatene flettet en
krone av torner som de satte på hodet hans, og de hengte en pur-
purkappe om ham. 3 Så trådte de fram for ham og sa: Vær hilset, du
jødenes konge! Og de slo ham i ansiktet. 4 Pilatus gikk da ut igjen og
sa til dem: Se, jeg fører ham ut til dere, for at dere skal vite at jeg ikke
finner noen skyld hos ham. 5 Jesus kom da ut og bar tornekronen og
purpurkappen. Og Pilatus sa til dem: Se det mennesket! 6 Da nå yp-
persteprestene og tjenerne fikk se ham, ropte de: Korsfest! Korsfest!
Pilatus sier til dem: Ta dere ham og korsfest ham! For jeg finner ingen
skyld hos ham. 7 Judeerne svarte ham: Vi har en lov, og etter den loven
er han skyldig til å dø, fordi han har gjort seg selv til Guds Sønn. 8 Da Pi-
latus hørte dette ordet, ble han enda mer redd. 9 Han gikk inn i borgen
igjen og sa til Jesus: Hvor er du fra? Men Jesus ga ham ikke noe svar. 10
Pilatus sier da til ham: Svarer du meg ikke? Vet du ikke at jeg har makt
til å gi deg fri og makt til å korsfeste deg? 11 Jesus svarte: Du hadde
ingen makt over meg om det ikke var gitt deg ovenfra. Derfor har han
som overga meg til deg, større synd.

12 På grunn av dette prøvde Pilatus ennå å gi ham fri. Men ju-
deerne skrek opp og sa: Gir du denne fri, da er du ikke keiserens venn!
Hver den som gjør seg selv til konge, setter seg opp mot keiseren. 13
Da nå Pilatus hørte de ordene, førte han Jesus ut, og satte seg på dom-
mersetet på et sted som blir kalt Steinlagt, på hebraisk Gabbata. 14
Men det var forberedelsesdagen i påsken, omkring den sjette time. Og
han sier til judeerne: Se deres konge! 15 Men de ropte: Bort, bort med
ham! Korsfest ham! Pilatus sier til dem: Skal jeg korsfeste deres konge?
Ypperstepresten svarte: Vi har ingen annen konge enn keiseren. 16
Da overga han ham til dem, for at han skulle korsfestes. De førte så Je-
sus bort.

Jesus blir korsfestet og dør

17 Han bar selv sitt kors og gikk ut til det stedet som heter Hodeskallestedet, på hebraisk Golgata. 18 Der korsfestet de ham, og sammen med ham to andre, en på hver side, og Jesus midt imellom. 19 Pilatus hadde også skrevet en innskrift, og den satte han på korset. Der sto det skrevet: Jesus fra Nasaret, jødenes konge.

20 Denne innskriften leste da mange av jødene. For stedet der Jesus ble korsfestet, lå nær byen. Og innskriften var på hebraisk, latin og gresk. 21 Jødenes ypperstepreister sa da til Pilatus: Skriv ikke: Jødenes konge. Men skriv at han sa: Jeg er jødenes konge! 22 Pilatus svarte: Det jeg skrev, det skrev jeg. 23 Da nå soldatene hadde korsfestet Jesus, tok de klærne hans og delte dem i fire deler, en del til hver soldat. De tok også kappen. Men kappen var uten søm, vevd i ett stykke ovenfra og helt ned. 24 De sa da til hverandre: La oss ikke rive den i stykker, men kaste lodd om hvem som skal ha den! - for at Skriften skulle bli oppfylt, som sier: De delte mine klær mellom seg, og kastet lodd om min kappe. Soldatene gjorde da dette.

25 Men ved Jesu kors sto hans mor og hans mors søster, Maria, Klopas' kone, og Maria Magdalena. 26 Da nå Jesus så sin mor og den disippelen som han elsket, stå der, sa han til sin mor: Kvinne, se, det er din sønn!

27 Deretter sa han til disippelen: Se, det er din mor! Og fra den stund tok disippelen henne hjem til seg. 28 Etter dette, da Jesus visste at nå var alt fullbrakt, og for at Skriften skulle bli oppfylt, sier han: Jeg tørster! 29 Det sto et kar der, fylt med vineddik. De satte da en svamp, fylt av eddik, på en isopstilk og holdt den opp til munnen hans. 30 Da Jesus hadde fått vineddiken, sa han: Det er fullbrakt! Og han bøyde sitt hode og oppga sin ånd.

Jesus blir begravet

31 Det var forberedelsesdagen. For at ikke de døde legemene
skulle bli hengende på korset sabbaten over - for denne sabba-
ten var stor - ba judeerne Pilatus om at deres ben måtte brytes
og deres legemer tas ned. 32 Soldatene kom da og brøt benene
på den første og den andre som var korsfestet sammen med
ham. 33 Men da de kom til Jesus, så de at han allerede var død,
og de brøt ikke hans ben. 34 Men en av soldatene stakk et spyd
inn i siden på ham, og straks kom det ut blod og vann. 35 Og
den som har sett det, har vitnet om det, og vitnesbyrdet hans
er sant. Han vet at han taler sant, for at også dere skal tro. 36 For
dette skjedde for at Skriften skulle bli oppfylt: Ikke et ben skal
brytes på ham. 37 Og igjen sier et annet skriftord: De skal se hen
til ham som de har gjennomstunget. 38 Men Josef fra Arimatea,
som var en av Jesu disipler - men hemmelig, av frykt for judeer-
ne - spurte deretter Pilatus om å få ta ned Jesu legeme. Pilatus
ga ham lov til det. Han kom da og tok Jesu legeme ned. 39 Men
også Nikodemus kom, han som første gang var kommet til Je-
sus om natten. Han hadde med seg en blanding av myrra og
aloë, omkring hundre pund. 40 De tok da Jesu legeme og svøp-
te det i linklær sammen med den velluktende salven, som skikk
er hos jødene når noen begraves. 41 På det stedet hvor Jesus ble
korsfestet, var det en hage. Og i hagen var en ny grav, som ingen
ennå var blitt lagt i. 42 Der la de da Jesus, fordi det var jødenes
forberedelsesdag, for graven var nær ved.

Notater

Johannes 20

Disiplene ser den tomme graven

1 Men på den første dagen i uken kom Maria Magdalena tidlig til gra-
ven, mens det ennå var mørkt. Hun så da at steinen var tatt bort fra
graven. 2 Hun løp av sted og kom til Simon Peter og til den andre dis-
ippelen, han som Jesus elsket, og sa til dem: De har tatt Herren ut av
graven, og vi vet ikke hvor de har lagt ham. 3 Peter og den andre disip-
pelen gikk da av sted og kom til graven.

4 De to løp sammen, men den andre disippelen løp i forveien,
fortere enn Peter, og kom først til graven. 5 Han bøyde seg ned og så
linklærne ligge der, men han gikk ikke inn. 6 Simon Peter kom nå etter,
og han gikk inn i graven. Han så linklærne som lå der, 7 og at svettedu-
ken, som hadde vært på hodet hans, ikke lå sammen med linklærne,
men var lagt sammen på et sted for seg selv. 8 Da gikk også den andre
disippelen inn, han som var kommet først til graven. Og han så og trod-
de. 9 For de hadde ennå ikke forstått Skriften, at han måtte stå opp fra
de døde. 10 Disiplene gikk så hjem til seg selv igjen.

Jesus viser seg for Maria Magdalena

11 Men Maria sto utenfor ved graven og gråt. Som hun nå gråt, bøyde
hun seg og så inn i graven. 12 Da får hun se to engler i skinnende hvite
klær, som sitter der hvor Jesu legeme hadde ligget, en ved hodet og en
ved føttene. 13 De sier til henne: Kvinne, hvorfor gråter du? Hun sier til
dem: De har tatt min Herre bort, og jeg vet ikke hvor de har lagt ham!
14 Da hun hadde sagt dette, snudde hun seg og så Jesus stå der. Men
hun visste ikke at det var Jesus. 15 Jesus sier til henne: Kvinne, hvorfor
gråter du? Hvem leter du etter? Hun trodde det var hagevokteren, og
sa til ham: Herre, dersom du har båret ham bort, da si meg hvor du har
lagt ham, så vil jeg ta ham!

16 Jesus sier til henne: Maria! Da vender hun seg og sier til ham
på hebraisk: Rabbuni! Det betyr Mester. 17 Jesus sier til henne: Rør ikke
ved meg! For ennå er jeg ikke fart opp til Faderen! Men gå til brødrene

mine og si til dem: Jeg farer opp til min Far og deres Far, min Gud og deres Gud. 18 Maria Magdalena kommer og forteller disiplene: Jeg har sett Herren! Og hun fortalte dette som han hadde sagt til henne.

Jesus viser seg for disiplene

19 Da det var blitt kveld samme dag, den første dagen i uken, var dørene lukket der disiplene var, av frykt for judeerne. Da kom Jesus og sto midt iblant dem og sa til dem: Fred være med dere! 20 Og da han hadde sagt dette, viste han dem sine hender og sin side. Da ble disiplene glade, da de så Herren. 21 Jesus sa da igjen til dem: Fred være med dere! Likesom Faderen har utsendt meg, sender også jeg dere. 22 Og da han hadde sagt dette, åndet han på dem og sa til dem: Ta imot Den Hellige Ånd! 23 Dersom dere forlater noen deres synder, da er de forlatt. Dersom dere fastholder dem for noen, da er de fastholdt. 24 Men en av de tolv, Tomas, det er tvilling, var ikke sammen med dem da Jesus kom. 25 De andre disiplene sa da til ham: Vi har sett Herren! Men han sa til dem: Dersom jeg ikke får se naglemerket i hendene hans og stikke fingeren min i naglegapet og legge hånden min i hans side, vil jeg ikke tro! 26 Åtte dager deretter var disiplene hans igjen inne, og Tomas var med dem. Da kom Jesus mens dørene var lukket. Han sto midt iblant dem og sa: Fred være med dere! 27 Deretter sier han til Tomas: Rekk fingeren din hit, og se hendene mine. Og rekk hånden din hit, legg den i min side, og vær ikke vantro, men troende! 28 Tomas svarte og sa til ham: Min Herre og min Gud! 29 Jesus sier til ham: Fordi du har sett meg, tror du. Salige er de som ikke ser, og likevel tror.

Johannes forklarer hvorfor han har skrevet denne boken

30 Også mange andre tegn gjorde Jesus for disiplenes øyne, tegn som det ikke er skrevet om i denne boken. 31 Men disse er skrevet for at dere skal tro at Jesus er Messias, Guds Sønn, og for at dere ved troen skal ha liv i hans navn.

Notater

Johannes 21

Jesus og disiplene ved Tiberias-sjøen

1 Siden åpenbarte Jesus seg igjen for disiplene ved Tiberias-sjøen, og
han åpenbarte seg da på denne måten: 2 Simon Peter, Tomas, som ble
kalt tvilling, Natanael fra Kana i Galilea, og Sebedeus-sønnene og to
andre av disiplene hans var sammen.

3 Simon Peter sa til de andre: Jeg går av sted for å fiske! De sier
til ham: Vi går også med deg! De gikk av sted og steg i båten. Men den
natten fikk de ingenting. 4 Da det alt led mot morgen, sto Jesus på
stranden. Men disiplene visste ikke at det var Jesus.

5 Jesus sier da til dem: Barn, dere har vel ikke noe å spise til
brødet? De svarte ham: Nei. 6 Han sa til dem: Kast garnet på høyre side
av båten, så får dere fisk! De kastet det da ut, og nå maktet de ikke å
trekke det opp, så mye fisk var det. 7 Den disippelen som Jesus elsket,
sier da til Peter: Det er Herren! Da Simon Peter hørte at det var Herren,
bandt han kappen om seg - for han var naken - og kastet seg i sjøen.
8 Men de andre disiplene kom etter i båten. De var ikke langt fra land,
bare omkring to hundre alen, og de slepte garnet med fiskene etter
seg. 9 Da de var steget på land, så de en kullild der, som det lå fisk på,
og brød. 10 Jesus sier til dem: Kom hit med noe av fisken dere nå fikk!
11Simon Peter gikk da om bord og dro garnet på land. Det var fullt av
stor fisk, et hundre og femtitre stykker. Men enda det var så mange,
hadde ikke garnet revnet. 12 Jesus sier til dem: Kom og få dere mor-
genmat! Men ingen av disiplene våget å spørre ham: Hvem er du? For
de visste at det var Herren. 13 Jesus kommer og tar brødet og gir dem,
og likeså fisken. 14 Dette var tredje gang Jesus åpenbarte seg for disi-
plene etter at han var reist opp fra de døde.

Peter, elsker du meg?

15 Da de hadde holdt måltid, sier Jesus til Simon Peter: Simon, Johannes' sønn, elsker du meg mer enn disse? Peter sier til ham: Ja, Herre, du vet at jeg har deg kjær. Jesus sier til ham: Fø mine lam! 16 Igjen sier han til ham, annen gang: Simon, Johannes' sønn, elsker du meg? Han sier til ham: Ja, Herre, du vet at jeg har deg kjær. Han sier til ham: Vokt mine får! 17 Han sier tredje gang til ham: Simon, Johannes' sønn, har du meg kjær? Peter ble bedrøvet over at han den tredje gangen sa til ham: Har du meg kjær? Og han sier til ham: Herre, du vet alt, du vet at jeg har deg kjær. Jesus sier til ham: Fø mine får! 18 Sannelig, sannelig sier jeg deg: Da du var yngre, bandt du selv opp om deg og gikk dit du ville. Men når du blir gammel, skal du rekke ut dine hender, og en annen skal binde opp om deg og føre deg dit du ikke vil. 19 Dette sa han for å gi til kjenne hva slags død han skulle ære Gud med. Og da han hadde sagt dette, sier han til ham: Følg meg! 20 Da Peter snudde seg, så han at den disippelen som Jesus elsket, fulgte med, - han som ved nattverden lå opp til Jesu bryst, og sa: Herre, hvem er det som forråder deg? 21 Da nå Peter ser ham, sier han til Jesus: Herre, hva da med ham? 22 Jesus sier til ham: Om jeg vil at han skal leve til jeg kommer, hva angår det deg? Følg du meg! 23 Derfor kom det ordet ut blant brødrene: Denne disippel dør ikke! Men Jesus hadde ikke sagt til ham at han ikke skulle dø. Men han sa: Om jeg vil at han skal leve til jeg kommer, hva angår det deg?

Vitnesbyrdet er sant

24 Det er den disippelen som vitner om dette og har skrevet dette. Og vi vet at hans vitnesbyrd er sant. 25 Men det er også mye annet som Jesus har gjort. Skulle det skrives ned, hver ting for seg, da mener jeg at ikke hele verden ville romme de bøkene som da måtte skrives.

Notater

Notater

Filadelfiakirken Lyngdal

© 2020